LICEUL TEORETIC "DIMITRIE BOLINTINEANU"
București

Cuvinte potrivite

HOROSCOPUL elevilor bolintineni

CREAȚIE LITERARĂ
- proză
- versuri

AMINTIRI din... adolescența mea bolintineană

EDITORIAL. Din vremea florilor brumate

Din mai demultul "Dorului" (evocări / amintiri)

Pagina de... 10

- *Sondaje*
- *Elevii de 10*
- *Interviu cu bunica / bunicu' lu' ...*
- *Proiecte de nota 10*
- *10 întrebări din ORACOLUL meu*

Nr. 23 / 2017 ISSN 2067-3450

LICEUL TEORETIC „DIMITRIE BOLINTINEANU”
București

Cuvinte potrivite

Colaboratori:

ELEVI ai claselor a V-a, C; a VII-a B; a IX-a F; a X-a A,F; a XI-a H,F; a XII-a F,
și
ÎNVĂȚĂTORII și **PROFESORII**
Mădălina Ursuianu, Adriana Ungurașu, Anca Nițoiu, Dora Lazăr, Ligia Roșca, Mădălina Partene, Valeria Purcărea-Ciulacu, Ștefan Lungulete, Irina Cangeopol, Viorel Mijache, Mihai Pincu

CONDUCEREA ȘCOLII
DIRECTOR - prof. Eduard Pușchin
DIRECTORI-ADJ. - prof. Viorel Mijache și Mihai Pincu

COORDONATOR DE PROIECTE ȘI PROGRAME ȘCOLARE ȘI EXTRAȘCOLARE:
prof. Sorina Făsui

Coordonator DE PROIECTE ȘCOLARE EUROPENE
prof. Mădălina Partene

Coordonator, grafică și tehnoredactare
prof. dr. ELENA RUXANDRA PETRE

Nr. 23 / 2017

ISSN 2067-3450

HOROSCOPUL elevilor bolintineni / anul școlar 2017-2018

(*previziuni* de FLORINA PERIJOC, BIANCA NEMEȘ, ALINA GUGIU, GEORGIANA DENISA VASILE , BIANCA PĂDURARU, ALEXANDRA CALOIAN - XF)

BERBEC: Nativii acestei zodii sunt mai mereu cu capul în nori, ceea ce nu-i rău în totalitate. Însă, când vin tezele, ar trebui să revină la realitate şi să se concentreze pe ce contează cu adevărat în perioada aceea.

TAUR: Dragi *tauri*, atenție că va ploua cu teste supriză și nu cred că veți vrea să vă întâlniți la vară cu alți colegi. Sfatul nostru este să profitați de orele de curs pentru a învăța câte ceva. Mare atenție la istorie! Am auzit ca stați prost la disciplina asta.

GEMENI: Nu doar personalitatea voastră este împărțită în două, ci și ora de desen și de muzică. Așa cum voi nu vă uitați dualitatea spirituală, nu ignorați niciuna din aceste două materii. Sunt importante pentru dezvoltarea voastră cultural-estetică.

RAC: Pasionali, impulsivi, inteligenți şi familişti - acestea sunt calitățile ce definesc nativii zodiei "Rac". Se vor face plăcuți de cei din jur datorită caracterului lor, însă ar trebui să lase problemele familiale deoparte şi să se concetreze pe studiu, deoarece acele probleme le vor aduce necazuri în acest an.

LEU: Sunt cam distrați "leii", însă asta nu înseamnă ca nu au potențial. Purtați-vă cât mai frumos cu colegii! Niciodată nu știți când aveți nevoie de ajutorul lor. În rest, dați mai multă importanță cititului și nu vă mai bazați pe vorbe auzite pe holurile școlii!

FECIOARĂ: Înțepați şi abili, nativii din "Fecioară" ar trebui sa fie foarte serioși și atenți în anul acesta şcolar, deoarece e posibil să aibă altercații cu persoane nepotrivite, care le pot cauza probleme.

BALANȚĂ: Chiar dacă sunt stilate şi cochete, "balanțele" ar trebui să știe că se impune iar uniforma, deci să o lase mai moale cu moda la liceu.

SCORPION: Sunteți ghinioniști, într-adevăr, dar anul acesta este cu noroc pentru zodia Scorpionului. Cu puțin efort e posibil să aveți cele mai mari note la teze.

SĂGETĂTOR: Veți avea o săptămână liniștită, însă atenție la trepte! Cad note destul de mici în ultima vreme, care vă pot lovi mai rău ca o avalanșă.
Problemele la biologie se vor rezolva cât de curând. Încercați să vă faceți timp și pentru psihologie. Vă așteaptă teste grele ce trebuie trecute cu note mari.

CAPRICORN: Cu toată prudența şi inteligența voastră, este posibil să fiți prinși, așa că aveți grijă la copiatul temelor, la teste şi chiar la... "fumoar". Nu riscați! Cineva tot vă vede și... ajungeți în registrul ăla... știți voi care.

VĂRSĂTOR: Vă "vărsați" cam ușor vorbele în fața profesorilor, iar aceștia pot "vărsa" note neplăcute în catalog. Deci fiți diplomați! Nu e cazul să fiți ireverențioși cu cine nu trebuie.

NICOARĂ LORENA (XA) - Regatul Caleria (continuare din nr. 22)
Desene: Andrei Maria Liliana, Păcuraru Ioana Teodora (VA)

Capitolul II

Regina Hildegard avea coatele fixate pe brațele moi ale tronului şi ochii ațintiți asupra tinerei marchize din fața ei, Angmar. Firele de aur cu care îi era cusută rochia îi zgâriau pielea şi îşi dorea din tot sufletul să se retragă în încăperile ei şi să îşi petreacă după-amiaza în liniște. Însă regatul avea nevoie de ea şi nu îşi permitea să dea birul cu fugiții. Angmar, care doar ce îşi terminase disperatele implorări şi aştepta răspunsul final al reginei, bătea nerăbdător din picior. Considera că imploratul era cea mai joasnică formă de convingere, dar era ultima şansă pe care o avea în a salva regatul. Era prima femeie marchiz din ultimul secol şi cu greu primise asta, iar fiecare bărbat din ținut stătea la pândă pentru a o surprinde făcând o greşeală, spre a putea prelua el titlul de marchiz. Angmar era însă atentă la fiecare mişcare pe care o făcea şi ținea cu dinții de insigna de argint ce îi reprezenta statutul. Fusese însărcinată cu protejarea nordului şi vestului Caleriei, şi nu era deloc o treabă uşoară. În vest erau vecini cu regatul Sineriei, al regelui Ilian, iar cum Sineria era de asemenea sub comanda împăratului Athalos. Conflictele între cele două regate deveniseră extrem de rare. La nord, însă, se învecinau cu Marea Solzilor, pe unde adesea erau invadați de barbari. Oraşele din porturi fuseseră arse şi distruse, apoi reconstruite şi fortificate. Chiar Angmar îşi mutase reşedința în Sorami, unul dintre cele mai mari oraşe de pe malul mării. Pentru Angmar era clar că războiul nu putea fi câştigat pe calea violenței. Regele barbarilor, Destrian, era de asemenea generalul armatei şi stilul lor de luptă era nemilos. Luptau până la capătul puterilor, fără frică de moarte. Angmar a scornit un plan ingenios şi a venit cu ideea de a face o înțelegere cu Destrian, ca regina să îi ofere ceva în schimbul menținerii păcii. După multe refuzuri, regina acceptase în sfârşit o întrevedere cu marchiza, iar propunerea a surprins-o. Cum să se înjosească aşa de mult încât să facă o înțelegere cu barbarii? Caleria era un regat puternic, chiar pe punctul de a ieşi de sub ocupația împăratului Athalos şi de a deveni stat independent, iar un pact cu barbarii din nord ar pune Caleria într-o lumină proastă. Oricum, Hildegard sacrificase multe, inclusiv viața soțului său, pentru ca fiicele ei şi coroana Caleriei să fie în siguranță. Crescuse într-o familie nobilă şi de mică îi fusese sortit să fie regină. La doar şaptesprezece ani se căsătorise cu fiul cel mare al regelui Henry, care, după războiul cu Harton, a murit. Astfel, soțul lui Hildegard, prințul Albert, a devenit noul rege. Hildegard era o femeie frumoasă, cu părul blond, buclat şi cu limba ascuțită. Niciodată însă nu reuşise să îi câştige inima soțului ei. Când li s-a născut primul copil, prințesa Isolde, Hildegard şi Albert au devenit prieteni buni. Cât Albert îşi petrecea nopțile alături de amantele lui, Hildegard juca rolul de rege. După ce s-a născut prințesa Krea, obsesia lui Albert față de coniac şi de adrenalina unei lupte s-a adâncit. Îşi făcuse planuri de război, un război imposibil de câştigat. Cu doar câteva picături de otravă în paharul lui Albert, Caleria a fost salvată, iar Hildegard a rămas domnind şi ca rege şi ca regina.

- Sper că sunt foarte clară când spun că nu vreau să am nimic de-a face cu sălbaticii despre care îmi spui, a spus Hildegard scârbită. Angmar a oftat. Se aştepta la răspunsul ăsta.

- Regina mea, atacurile nu o să înceteze niciodată şi oricât de puternică este Caleria, vom ceda, a explicat clar Angmar, încercând să o facă pe regină să înțeleagă gravitatea situației. Cu fiecare atac, armata lor devine mai mare, iar liniile noastre de apărare, mai înguste. Măcar vorbiți cu el. În ultima luptă a transmis foarte clar că dorește să se ajungă la o înțelegere.

- Şi unde ar avea loc această întâlnire? a întrebat Hildegard şi s-a ridicat în picioare, rochia căzându-i în valuri şi măturând podeaua cu fiecare pas pe care îl făcea mai aproape de Angmar. Marchiza a înghițit în sec, păstrând intact contactul vizual cu regina. Vocea îi tremura, ştia că răspunsul nu îi va plăcea lui Hildegard.

- O ocazie bună ar fi nunta prințesei Krea.

Regina a pufnit, lăsând un râs îmbufnat să îi scape printre buze. Angmar şi-a coborât privirea.

- Nu se va întâmpla, a răspuns Hildegard, ştergându-şi zâmbetul de pe față.

Angmar a făcut o plecăciune, s-a întors pe călcâie şi a părăsit camera tronului. O luptă pierdută nu însemna şi un război pierdut. Mai avea o şansă. Chiar două, dacă punea la socoteală şi susținerea pe care o avea de la prințesa Isolde, cu care se înțelegea de minune şi care îi împărtăşea opiniile. Dacă şi doamna de Dragonborn ar fi susținut-o în fața reginei, Hildegard nu ar avea de ales decât să-l invite pe Destrian la ceremonie. A intrat în camera prințesei Isolde, unde tinerei îi era împletit părul. Lui Isolde i se permiteau multe, fusese preferata lui Albert şi tatăl său îi dădea o libertate dulce, ceea ce a transformat-o într-o prințesă obraznică, care intra mereu în belele şi nu asculta de mama sa, regina. Mulțumită lui

Hildegard, Caleria nu avea nevoie de nicio alianță, iar Isolde nu fusese nevoită să se căsătorească încă. Nu o împiedica din a avea tot felul de iubiți pe la curte. Ea şi Angmar crescuseră împreună în castel, şi cu toate că erau foarte diferite, nu le-a împiedicat să fie bune prietene.

- Lasă-mă să ghicesc, a zâmbit Isolde şi a râs, uitându-se în oglinda aurită la fața tristă a lui Angmar.

- Mama Domniei Tale este de o încăpățânare exasperantă, a oftat Angmar şi s-a aşezat pe fotoliul de lângă patul prințesei. Dă-mi un sfat, draga mea, şi ajută-mă să îți salvez regatul. Isolde a luat o gura de vin, care i-a dat o nuanță rozalie în obraji. A făcut un semn servitoarei şi fata a făcut o plecăciune înainte să iasă din cameră. Isolde s-a întors spre Angmar şi şi-a rezemat coatele în taburetul de lemn al măsuței.

- Cum te pot ajuta, scumpa mea războinică? a întrebat ea, părul blond căzându-i din împletitură şi alunecându-i pe umeri. Isolde avea părul creț, auriu şi mătăsos, lung până puțin mai jos de mijloc. Pielea îi era albă, iar corpul slăbuț, firav. Ochii, aducând cu cei ai lui Albert, erau sălbatici, cu tente roşiatice şi gene subțiri. Isolde avea o fire senzuală şi nu îi plăcea să împartă nimic. Voia să fie prima-n toate. Angmar era aproape opusul ei. Părul şi ochii ei împărțeau aceeaşi nuanță comună de maroniu, iar pielea nu îi era nici prea închisă, dar nici foarte palidă. Era mică de statură, cu trupul zvelt, destul de puternic încât să țină o sabie de bărbat. Părea mereu calculată, perseverentă şi retrasă.

- Spune-mi ce vrei să ştii despre Loreena de Dragonborn? a întrebat Angmar.

- Pentru început, nu îi place să fie adresată cu titlul "de Dragonborn", ci doar Dragonborn. Este greu să vorbeşti cu ea, îți dă impresia că eşti ultimul om de pe Pământ. Dacă nu îşi vede interesul, nu are nici cea mai mică intenție să vorbească cu tine.

Isolde exagerase într-o oarecare măsură, deoarece ea şi contesa nu erau cele mai bune prietene. Se ştia că preferă să stea departe una de alta. Angmar avea impresia că treaba ei doar ce devenise mai dificilă. Bineînțeles că şi doamna Dragonborn avea un anume interes, căci, până la urmă, fratele ei avea să fie rege după căsătorie, iar astfel Caleria va fi eventual distrusă sub domnia familiei regale, care era pe jumătate Dragonborn, şi toți ştiau cât țineau descendenții dragonilor la numele familiei lor.

- Îi place să se simtă importantă. Îi place să fie superioară. Fă-o să se simtă astfel şi o să găsească o soluție pentru mica ta problemă, a rânjit Isolde ştrengăreşte şi a băut restul vinului.

S-a ridicat în picioare şi şi-a admirat rochia în mica oglindă aurie. Era scumpă, nicio altă femeie de la curte nu şi-ar fi putut-o permite, şi pe deasupra, parcă era făcută special pentru ea. Strânsă pe şolduri, cu corsetul puțin larg şi decolteu adânc, făcută dintr-un material moale, albastru marin, cu gulerul din blănuri neprețuite şi cusută în cuarț roz şi rubine şi fir de aur, îi punea figură lui Isolde în evidență. Îi plăceau lucrurile scumpe, strălucitoare şi grele. Şi-a întins degetele subțiri şi lungi către coroana de pe taburet. Fusese coroana tatălui ei şi, de când murise regele, Isolde şi-o însuşise, susținând că e singura vrednică să o poarte. Era foarte grea, din aur pur, crestată şi încrustată cu safire albastre adânci. Fiecare crestătură avea în vârf câte o perlă albă, iar în total, probabil că toată lucrătura costa cât tot domeniul pe care îl dețineau în sudul Caleriei. Şi-a pus-o pe cap şi a făcut o piruetă în fața lui Angmar, care a avut bunul simț de a zâmbi.

- Însoțește-mă către clasa surorii mele, te rog, a clipit Isolde şi Angmar a aprobat. Dacă Isolde iubea ceva pe lume mai mult decât banii şi rochiile scumpe, era sora ei mai mică. Krea era micuță, o făptură a eleganței şi grației. Avea părul ondulat, de un blond murdar, împodobit cu fundițe colorate, şi ochii albaştri, la fel ca mama sa. Îi plăcea poezia şi lua lecții de vioară. Era foarte încântată de căsătoria cu Wesley Dragonborn, căci nu avusese niciodată vreo legătură cu vreun reprezentant al sexului tare, nu una intimă, cel puțin. Când Isolde şi Angmar au intrat în sala de clasă, profesorul de istorie al Kreei s-a scuzat şi a ieşit, lăsându-le pe cele trei singure. Clasa Kreei era în partea nou construită a castelului, mult mai populată de servitori. Lui Isolde nu-i plăcea să îşi piardă vremea pe acolo.

- Surioară! a strigat Isolde şi a îmbrățişat-o pe Krea. O cunoşti pe draga mea prietenă, Angmar, nu-i aşa?

Krea a dat timidă din cap şi a făcut o scurtă înclinare a bărbiei, în semn de respect pentru Angmar. Prințesa avea doar cincisprezece ani, avea încă sufletul unui copil şi o minte inocentă, era prea tânără să se confrunte cu toate problemele regatului. Însă, de când căsătoria a fost aranjată, mama ei a ordonat ca ea să studieze viețile foştilor conducători ai Caleriei, iar seară de seară Hildegard o ținea pe Krea în încăperile ei şi îi explica tot ce va trebui să facă ea drept regină. De atunci, Krea, deşi copilă, a încercat să se poarte ca o femeie în toată firea. Hildegard îi băgase în cap ideea că trebuie să arăți tuturor celor inferiori ție că eşti o regină, sau, în cazul ei, o viitoare regina. Krea şi-a adus aminte asta abia când Angmar s-a aşezat pe scaun şi a început să răsfoiască una dintre cărți. Şi-a îndreptat umerii şi şi-a aranjat rochia şi coroana pe care Hildegard o obliga să o poarte peste tot.

(Va urma)

MOCANU ANA-MARIA (XIH) – Despărțirea

Desen - Iordăchescu Miruna Teodora (VIIB)

O petrecere de logodnă, o sticlă de şampanie aşezată discret în spatele cadourilor de pe masă... Dintr-odată, se aude trăsnind ca de nicăieri:

-Auzi, dopule? Dac-aş putea să văd cum se distrează lumea...

-He! He! Eu pot, pentru că sunt capul tău şi văd orice mişcă prin găurile lăsate de cadouri.

- Dac-ai fi în locul meu, ai sta foarte bine aici, la umbră, unde este bine şi răcoare.

- Asta s-o crezi tu! Fiind un dop, mie-mi place acțiunea. A durat ceva până ce am venit pe lume. Mai întâi a fost tăiat un suflet de copac pentru ca eu să stau azi deasupra ta.

- Eu, zise sticla, sunt făcută din nisip, la temperaturi care te topesc. Pe urmă m-au modelat, m-au făcut o aparență prelungă, subțire, transparentă şi fragilă. De aceea-mi place să dezgolesc sufletele oamenilor. Iar tu, piticanie, dispari!

- Dar ştii că dopurile sunt obiecte de acțiune, personaje moderne, bibelouri care dinamizează privirea oamenilor? Mă ostenesc degeaba să-ți dezvălui amănuntele astea... la spune-mi: ce-ți face familia?

- Oho, răspunse sticla. Soțul meu e un candelabru foarte scump, cu niște becuri aşa... ca tine. Fiul e un pahar de şampanie – îmi dau bulele când mă gândesc la el. Lucrează mereu peste program, nu-i plătește nimeni medicalul, nici cioburile pierdute în incidente nefericite. Am şi o fată care a ajuns într-un set de vase pentru ceai. Îmi unge eticheta când mă gândesc la ea. Dar familia ta?

- Familia mea e în pădure. N-am mai văzut-o...

Dar n-apucă să-şi continue vorba, că sticla de şampanie fu scoasă la lumină. Urma să fie desfăcută.

- Nu, sticlă, nu mă părăsi! Am atâtea să te întreb!

- Nici tu nu pleca, micuțule! Am atâtea să-ți spun!

Dar dopul a fost smuls brutal, cu zgomot înfundat. A apucat să vadă doar îmbrățişarea logodnicilor...

GRĂDINARIU ANDREEA (VIC) - O zi deja trăită

Desen: Stoica Alexandra (VIC)

Am cunoscut odată un om de știință, care m-a dus în bârlogul lui și mi-a pus o pânză pe ochi. De fapt, era un dispozitiv în care m-am văzut trăind o zi din trecut: cea în care împlineam 13 ani.

A fost nesuferită ziua asta, dar nu din cauza părinților, care s-au purtat foarte frumos cu mine – chiar mi-au cumpărat un telefon, cel mai nou dintre cele apărute. Dar sora mea, vrând să mă sperie, s-a ascuns sub masa unde era tortul, cu gândul să-mi facă o șotie: voia să-l arunce pe mine. Ei bine, l-am luat și am speriat-o eu...

La școală am găsit niște colegi care lipeau poze jenante cu mine, pe dulapuri. Noroc că am ajuns mai devreme și că i-am putut opri la timp.Trebuia să dau testul la engleză, dar, cum ziua aia o trăisem, am luat, normal, 10.

Ce bine e să știi ce se va întâmpla, ca să ai o zi de naștere perfectă! Fără surori enervante, fără colegi răutăcioși. Doar cu note bune...

VASILE GEORGIANA DENISA (XF) - *Zări pierdute*

Ai pus pereți în jurul tău crezând c-așa-i mai bine.
Pe noi meleaguri merg din zori și tot nu dau de tine.
Orbecăi lent, să pot vedea întreaga noastră zare.
Când tu o ștergi, eu desenez doar flori cu roz petale.
Și te omor în sinea mea a nu știu câta oară,
Te chem în gând cu vocea ta cântând în miez de vară.

VASILE GEORGIANA DENISA (XF) - Am să te iubesc...

Am să te iubesc dincolo de cer,
Dincolo de fiecare păcat
Și de durerile mele.

Am să te iubesc dincolo de stele,
Dincolo de licărul lor
Și de privirile tale amare

Am să te iubesc dincolo de timp,
Dincolo de zborul vieții tale
Și de soartă.

Mulți oameni judecă o carte după copertă. Am simțit-o pe pielea mea.

Eram "boboacă" și nimeni nu îmi dădea prea multă atenție. Nu mă machiam, nu mă îmbrăcam deosebit. Colegii din clasă nu vorbeau cu mine, cei din liceu – nici atât. Aveam însă o prietenă – aranjată mereu, elegantă, cochetă. Într-o zi, am mers la ea acasă, unde m-am fardat, m-am coafat și m-am îmbrăcat cu ce mi-a recomandat ea. La școală, toți colegii au fost impresionați. Din partea unor fete am simțit chiar invidie. Pe hol mi se spunea că sunt frumoasă. Toată lumea era susrprinsă de schimbarea mea. Atunci am învățat o lecție: oamenii privesc doar aspectul fizic. Interiorul nu le prezintă niciun interes. Trăim deci într-o lume în care se apreciază doar "frumosul" exterior, care nu distinge aparența de esență. Băieții, în mod special, m-au dezamăgit, pentru că spuneau că le plac pe fetele naturale, nemachiate, nu pe cele „false".

Această amintire din liceu este doar una dintre miile pe care le am. Dar asta mi se pare relevantă. De atunci prefer să port discuții doar cu anumite persoane, cu cele sincere, care au suflet bun. Îmi fac prieteni interesați de persoana mea, nu de aspectul fizic, chiar dacă de atunci îmi rezerv mai mult timp și pentru cum arăt.

Ene Bianca (XIIF)

Liceul a însemnat pentru mine cea mai frumoasă perioadă a vieții de până acum. Am adunat, în acești ani, multe amintiri și simt că m-am maturizat pe toate planurile. Sunt altcineva față de cel din gimnaziu.

Îmi amintesc emoțiile primei zile de „boboc", dorința de a cunoaște noii colegi, primele discuții, nerăbdarea de a ști cum vor fi cei patru ani din viața mea.

În prima săptămână, a circulat o foaie cu paginile noastre de facebook. Ne-am făcut apoi un grup, spre a ne cunoaște mai bine. Așa am ajuns un colectiv unit.

Îmi amintesc când a trebuit să avem grijă de de niște copii nevoiași. Am mers cu doamna de psihologie în Orășelul Copiilor. Mai întâi, ne-am dat în mașinuțe, având fiecare câte un copil în grijă. Apoi, am fost la roată și la bărcuțe, iar ziua am terminat-o la Mc. Se vedea bucuria pe fiecare chip al copiilor. A fost o zi în care ne-am distrat toți și ne-am simțit grozav.

Excursia din anul acesta, în mai, a fost, de asemenea, memorabilă, pentru că, oricât de obosiți eram, chiar dacă ne trezeam foarte devreme, am cântat, am dansat... După o noapte de petrecere, am reușit să mă așez abia pe la 6.00, dar nu în pat, ci pe jos, pentru că am adormit instant. Un somn de o oră a fost suficient ca să rezist încă 12, în autocar. De fiecare dată când adormeam, eram ținta de glume a colegului meu, care-mi punea pe față tot felul de lucruri – card, ochelari de soare...

Când spun liceu, mă gândesc și la profesorii mei care și-au dat silința să ne învețe lucruri utile. Mai ales doamna dirigintă ne-a fost mereu aproape, ne-a îndrumat mereu pe calea cea mai bună, ne-a sintetizat materia (la geografie), ca s-o înțelegem cât mai bine și mai ușor, predând-o mereu cu zâmbetul pe buze, indiferent de timp...

Multe alte amintiri sunt parte din viața mea de licean, care m-au ajutat să mă formez ca elev al Liceului "Bolintineanu". Și ca om.

Păun Valentin (XIIF)

Aceste rânduri sunt scrise cu multe regrete față de momentele de neînlocuit din viața de liceu.

Aș începe cu cele petrecute lângă profesorii alături de care ne-am format. În clasa a IX-a, am fost foarte îngrijorată din cauza logicii. În primul semestru credeam că vom rămâne toți corigenți. Ulterior, am învățat și totul a decurs bine. Au fost și persoane, ca doamna de română sau ca doamna dirigintă, care ne-au încurajat și au dat altă nuanță situațiilor dramatice, făcându-ne să ne simțim ca acasă. Îmi amintesc cu drag de zilele în care aveam probleme cu dicția, dar, la insistențele doamnei de română, am început să citesc, desperind-mi, astfel, o latură ascunsă, o altă deschidere către lume. Am avut profesori care ne-au învățat cât sunt de importante acțiunile noastre și cât bine putem face printr-un simplu gest. De exemplu, am ieșit în parc cu niște copii orfani, împreună cu doamna de psihologie. De la ei am învățat cât de important este să prețuiești toate momentele vieții, ce înseamnă mulțumirea.

Au fost însă și zile proaste, în care mă împiedicam (cu sau fără scaun) ori când îmi suna ceasul în timpul orei...

Cred că, indiferent de colectiv și de profesori, e imposibil să rămâi rece la evenimentele din anii de liceu, la această etapă atât de necesară în viața noastră.

Vasilachi Veronica (XIIF)

Cea mai frumoasă amintire e cea despre ziua în care am mers cu doamna de psihologie și cu colegii mei în Parcul Carol, unde am distrat niște copii orfani. Ne-am împărțit pe grupe de câte doi și am luat în grija noastră cîte un copil. I-am asigurat, de la început, că vor fi în siguranță toată ziua. Au fost uluiți de locurile de distracție, iar când am ajuns la bărcuțe, eu am urcat, împreună cu colegul meu și cu "copilul nostru" și... surpriză: bărcuța nu ne putea susține greutatea, i se stricase motorul și a trebuit să așteptăm pe cineva să ne împingă. Băiețelul de care aveam grijă a râs mult și a cerut să-l mai dăm o dată. Ne-am luat rămas-bun spre finalul zilei. M-am bucurat tare mult că am putut face niște copii fericiți.

Papa Alexandru (XIIF)

Îmi amintesc prima zi din clasa a IX-a de parcă ar fi fost ieri. Singurii colegi pe care îi știam sunt Andreea și Vali. Primul cu care am făcut cunoștință e Mihai, care mi s-a părut ciudat pentru că avea barba mare și părea mai în vârstă. Când am văzut-o pe doamna dirigintă, mi-am amintit de profa mea de matematică din gimnaziu. Seamănă mult. Dar cel mai teamă mi-a fost de profesorii de la clasă. Auzisem că sunt foarte duri. Însă, spre surprinderea mea, am avut și am profesori foarte buni, de la care se poate învăța cu drag, oameni „de treabă", cum spun unii, pe care n-am să-i uit niciodată.

AMINTIRI din ... adolescența mea bolintineană

Mi-ar fi plăcut să facem excursii mai multe, având în vedere că numai astfel ne-am putea cunoaște mai bine. Mi-o amintesc pe prima, la Mănăstirea Cozia, împreună cu doamna de psihologie, cu doamna dirigintă și cu alte patru clase din liceu. Chiar dacă a durat doar o zi, ne-am distrat și am reușit, măcar câteva ore, să fim uniți. Țin minte cum, la Râmnicu Vâlcea, unde am stat trei ore, am încercat să stăm aproape toți pe o bancă.

Într-a X-a, am fost cu doamna de psihologie în Orășelul Copiilor, unde am avut grijă de niște fetițe drăguțe de la CASA DE COPII. Am petrecut acolo momente frumoase. Și acum îmi amintesc cum ne rugau să le luăm acasă. *Tot cu doamna de psihologie am fost la Muzeul Național de Artă, iar cu doamna de română, am mers la Bolintin, cu cercul de folclor, la Liceul "Dimitrie Bolintineanu" de acolo. De altfel, am participat mereu la serbările de Crăciun. La prima, trebuia să spun o urare și am uitat-o, așa că am inventat una asemănătoare, ca să nu stric serbarea. Tot cu cercul de folclor am fost la Primăria Sectorului 5, de Ziua Națională a lei.*

O singură dată am participat la Olimpiada de Religie și am câștigat o excursie în Bucovina, împreună cu alte trei colege din clasă (o excursie memorabilă), iar la puțin timp, am fost la Herculane. Mi-am făcut atunci mulți prieteni din alte clase din liceu. În ultima noapte n-am dormit, am stat la povești până dimineața.

Prima oară am mers în Grecia cu doamna de română. Am fost foarte entuziasmată (în timpul unei croaziere, am sărit în larg cu toții, iar doamna era tare îngrijorată.

Mai sunt multe de spus. Important e că am ce povesti și altora din anii mei de liceu. O să-mi fie tare dor de ei, de colegi, de profesori, dar viața merge înainte, iar noi trebuie să ne urmăm drumul după trecerea testului final: bacalaureatul.

Monu Gabriela Manuela (XIIF)

*Î**n liceu ne formăm multe amintiri despre momentele petrecute cu colegi, cu prieteni... O să evoc una amuzantă. În clasa a X-a, când uniforma era obligatorie, n-am avut-o într-o zi, la ora de română. Citeam "Moara cu noroc", când s-a deschis ușa. Control! Am început să-mi pun tricoul peste celălalt... Stăteam nemișcat, ca să nu cadă. Colegii râdeau pe ascuns, doamna la fel, profesoara de serviciu a notat doi elevi în registru (pe mine nu) și a ieșit din clasă... Și acum râd când îmi amintesc...*

Lincu Alexandru (XIIF)

EDITORIAL

Din vremea florilor brumate

***E** toamnă în lume, în suflet, în gând...*

Vara a luat cu ea dorința de a expermimenta ritmul alert al trăirii, sunetele, culorile, însemnele viului. În schimb, am primit cumințenia razelor de soare ce ne sărută sufletul, aromele dulci ori amare, senzațiile intense, melancolia.

E vremea florilor brumate, timpul și anotimpul petrecerilor pe acordurile verii ce predă ștafeta toamnei năzuroase, imprevizibile. Este patimă nestăvilită, este iubire și moarte, este început și sfârșit, e un miracol infinit în trecerea de la boaba de strugure la vinul transparent, cu străluciri unduioase, cu vibrări intense de negru, fațete nebănuite ale sufletului pământului și ale sufletului omenesc.

Frânturi de gând... amintiri... imagini asemenea unor lacrimi de cristal ce-ți rămân pe retină...

Alături de ele, impresiile de vacanță, experiența trăită alături de cei douăzeci de *eroi* ai Cercului de folclor **Dor și dor, cu mine călător**, într-o lungă vară fierbinte, ce s-a continuat imediat cum a început școala.

Spun așa, deoarece membrii cercului au fost recompensați și cu o tabără la Costinești, în luna iulie, în urma participării la FESTIVALUL IEI ROMANEȘTI, cu o tabără la Predeal, obținute în urma invitației de a susține un program artistic la PARLAMENTUL ROMÂNIEI și la ZIUA RECOLTEI (organizată de *Centrul Cultural Ștefan Iordache* din sectorul 5). Desfășurarea acestor evenimente a fost posibilă și datorită susținerii unor profesori care iubesc cercul nostru de folclor : Ligia Roșca, Sorina Făsui, Cristina Stoian și cu al directorilor Eduard Pușchin și Mihai Pincu.

Prof. Anca Nițoiu și Ligia Roșca

DOR FĂRĂ SAȚIU

Din mai demultul "Dorului"...

ALEXANDRU CĂTĂNOIU, promoția (de gimnaziu) 2008, actor; membru al trupei în clasele V-VIII; a jucat în *Neghiniță*, după Barbu Stefanescu Delavrancea; *La Lilieci, raiul florilor*, după Marin Sorescu; *Apolodor* – după Gellu Naum; *Kir Ianulea,* după I.L. Caragiale; *Oameni, cai şi artişti*, după Lev Tolstoi; *Jurdain cel scrântit*, după M. Bulgakov.

M-am entuziasmat aflând că sunt și eu invitat să scriu câteva rânduri despre o perioadă care mi-a fost atât de dragă. A trecut ceva timp însă, a trecut atât de mult timp, încât acum scriu, pe lângă entuziasm, și cu un licăr de nostalgie în colțul ochilor.

Am intrat în trupa de teatru a liceului când eram clasa a V-a, acum doisprezece ani. Suficient de mult timp în urmă pentru a nu îmi aminti cu exactitate mai nimic. Nu știu cum gândeam, cum arătam (asta nici nu vreau să îmi amintesc prea clar, dar sunt sigur că era o mustață feciorelnică undeva, în povestea mea de atunci, pe care mai bine nu o amintim), ce mă motiva sau cine eram eu, cel de atunci, cu adevărat. Am rămas însă cu un pumn de stări care vibrează în corp când mă gândesc la perioada aceea.

Am intrat în trupa de teatru din întâmplare, țin bine minte că nici nu voiam să particip la preselecții. Eu făcusem înot înainte. Eram doar un copil mic de înălțime, timid, căruia îi plăcea înotul. Dar cum bazinul liceului s-a închis rămăsesem fără activitate. De fapt activitate aveam, am copilărit în Rahova, deci cutreieram maidanele de mic, dar îmi făcea plăcere să mai schimb mediul și să îmi umplu timpul și cu altceva (calitate pe care încă o am).

Acum draga doamnă Lazăr, pe atunci doar „profa de română" (la început denumită generic și „aia de română", dar numai în pauze și fără adulți intruzivi prin preajmă), a anunțat o preselecție pentru trupa de teatru. Trebuia să rămânem după ore să ne cunoaștem mai bine, să citim un text și alte lucruri care nu îmi suscitau interesul, așa că nu le-am băgat în seamă.

În ziua cu pricina am fost singurul dintre colegii mei care am plecat acasă după cursuri. Mama mă aștepta cu masa pusă și i-am spus în treacăt că ceilalți colegi rămăseseră la scoală pentru această preselecție. Am uitat să menționez că trebuie să ne imaginăm scena ca făcând parte dintr-un film românesc de autor din ultimii ani, un cadru general cu o bucătărie de bloc și o discuție mamă-fiu în timp ce se mănâncă o delicioasă ciorbă. Mama m-a trimis atunci înapoi la școală doar pentru a încerca această nouă activitate extracurriculară, așa cum vedeau ei că era.

M-am conformat. Am ajuns la școală cu o jumătate de oră întârziere față de ora anunțată. Norocul meu a fost că erau ceva probleme în liceu și discuțiile din cancelarie au reținut-o suficient de mult pe doamna profesor, cât să pot ajunge exact la timp. Ajuns în fața cabinetului unde erau toți colegii mei, am vrut să fac cale întoarsă acasă. Nu numai că nu eram

interesat de „chestia asta cu teatrul”, eu fiind un copil timid, dar era clar că nu era locul meu acolo. După cum spuneam, eu eram singurul care ajunsese acasă. Toți colegii mei care au rămas după cursuri așteptau cuminți, îmbrăcați în uniformele, deja celebre, albastre. Eu am apărut în blugi, cu adidași în picioare și cu o geacă de trening, destul de urâtă, dacă imi amintesc bine (ai mei îmi cumpărau haine și așa se îmbrăca mai toată lumea din cartier). Mă simțeam în plus, era clar că nu era locul meu acolo.

Am intrat până la urma la probă, am citit, mi s-a părut amuzant și am fost pus să-l joc pe Neghiniță în primul spectacol. După asta au urmat multe altele, au urmat multe ore de repetiții, au urmat festivaluri, deplasări, multe... A fost o perioadă care m-a îmbogățit total și, pe lângă faptul că a pus niște baze solide educației mele (am învățat ce înseamnă responsabilitatea, echipa, am văzut mult teatru ș.a.m.d.), m-a învățat să mă cunosc și să îi cunosc pe alții.

Cel mai important aspect pentru mine, cred, e că m-am îmbolnăvit de teatru și asta fac și acum. Și, cumva, o fac cu aceasi plăcere ca atunci. Cred că asta e frumos la trupele de teatru de liceu și nu ar trebui să se schimbe, această plăcere care derivă din însuși termenul de amator.

Cred că întâlnirea cu trupa de teatru „Dor fără saţiu” și, implicit, cu doamna DORA LAZĂR pe mine m-a salvat și m-a așezat pe un drum la care nici nu visam. De aceea am ales să povestesc cum am ajuns în trupă și nu o întâmplare amuzantă din repetiții sau festivaluri, pentru că e clar că nu voiam nici să încerc, și acum e clar că nu vreau să mă mai las. Mulțumesc pentru tot!

GABRIEL PĂUN, promoția 2013, student; membru al trupei în clasele VI-XII; a jucat în *Apolodor* de Gelu Naum; *Kir Ianulea,* de Ion Luca Caragiale; *Insula lui Sancho*, după Miguel de Cervantes; *Oameni, cai şi artişti,* după Lev Tolstoi; *Măscăriciul*, după A.P. Cehov; *Lucruri mărunte,* după A.P. Cehov; *Unchiul Vanea* după A.P. Cehov.

De fiecare dată când mă gândesc la Trupa DOR FĂRA SAȚIU, îmi vin în minte două cuvinte, “*bucuria întâlnirii”*. Sub streaşina acesteia mi-am redescoperit “dorul” de a mă juca creând, “dorul” de comunica cum nu o mai făcusem niciodată până atunci, “dorul” de a fi parte integrantă a unei echipe care îşi propune să aducă bucurie pe chipurile spectatorilor. “Dorul fără saţiu” a fost pentru mine o şcoală în şcoală, m-a format ca om, mi-a insuflat sesibilitatea în faţa frumosului, m-a învăţat să îmi respect colegii şi, ce e şi mai important, m-a învăţat să preţuiesc tăcerea din scenă, căci ea spune mai mult decât o sută de cuvinte. Vreau să vă mărturisesc că am intrat în trupă ca un timid de renume, încât prestaţiile mele stângace, datorate emoţiilor de nestăpânit, mă dădeau ieşit ca sigur după primul spectacol. Însă nu a fost aşa, pentru că o persoana a văzut ceva în puştiul ăla pricăjit care purta un pulover de două ori mai mare decât el şi pe care abia puteai să-l auzi de pe scenă. Ea m-a modelat asemeni lutului brut menit să devină un vas funcţional, ea m-a dus pentru prima dată într-o sală de teatru adevărată, a văzut în mine ceea ce alţii nu văzuseră şi mi-a predat cea mai importantă lecţie, *încrederea*. Doamna profesoară DORA LAZĂR a fost persoana care m-a cules din mrejele urâtului şi m-a pus în slujba frumosului, întâi cu roluri micuţe dar, de efect, apoi cu roluri mai mari care m-au responsabilizat. N-am să uit niciodată fiorul repetiţiilor din weekend, pe care le aşteptam cu sufletul la gură toată săptămâna, episoadele spumoase din timpul acestora când, involuntar, izbucneau momente de umor numai de noi înţelese, clipa aplauzelor, starea de epuizare de după un spectacol, atâtea locuri, atâţia oameni şi aş putea continua aşa la nesfârşit. Multe sunt amintirile ce-mi vin când mă gândesc la acea perioadă petrecută în “Dor fără saţiu”, dar mă voi rezuma doar la una. Participam împreună cu tupa la Festivalul de Teatru pentru Liceeni ,,George Constantin”, vremea spectacolului venise, emoţii, punem la punct ultimele detalii, mâinile tremurau, dar într-un final totul a ieşit foarte bine. După ce am strâns recuzita de pe scenă, am mers la cabine să ne schimbăm costumele, iar pe scări mă opreşte un domn cam la vreo pautruzeci şi cinci de ani care-mi spune: ,,*Ooo, felicitări puştiule ai jucat bine*”. Eu, vizibil emoţionat, îi mulţumesc dorind să-mi continui drumul, dar omul nu îmi dădea voie. *„Şi îţi place teatrul?”* - zise atât de încântat de parcă aştepta să-i dau o definiţie stufoasă despre teatru. Luând aminte la tonul cu

cu care individul m-a întrebat şi având în vedere că nu ştiam nicio definiție, mă gândesc să-l dau gata răspunzându-i în franceza: ,,*Oui!*" şi dau să plec. Individul şi mai încântat ca înainte, nu mă slabeşte, se pune în calea mea şi începe să mă întrebe ceva în franceză, de credeam că nu îi va ajunge o oră ca să termine. Într-un final se opreşte şi, zâmbitor, aşteaptă răspunsul. M-au cuprins toate apele, îmi zic: ,,*dacă îi spun că nu ştiu franceza deloc, ce impresie îşi face omul? Da' nici să răspund nu ştiu, cum să o dreg?*" M-am simțit exact ca în momentul când am uitat replica pe scenă şi trebuia să improvizez în aşa manieră, încât să nu mi se citească pe chip că ceva nu e în regulă, aşa că i-am spus individului cu un calm desăvârşit: ,,*E, nici chiar aşa dom'le'!*" şi am păşit hotărât spre cabină. Atunci am învățat să improvizez şi în viață, nu doar pe scenă. Acest episod şi multe altele nu s-ar fi întâmplat dacă nu aş fi trecut prin minunăția asta de trupă, care îmi trezeşte şi acum dorul vieții de licean.

MARIAN MITICĂ (TZITZI), promoția 2008, agent de vânzări**;** membru al trupei în clasele VI-XII; a jucat în *Simț enorm și văz monstruos* (adaptare după I.L.Caragiale); *Gaițele,* după Al. Kirițescu; *Oameni, cai și artiști*..., adaptare după Lev Tolstoi; *Șase personaje în căutare*..., de Dora Lazăr, cu inserții din M. Sebastian, M. Sorescu, A. Veterany...; *Lecția de hemografie* după N. Stănescu; *De ce fierbe copilul în mămăligă?* de A. Veterany; *Iubirea, caleașcă de fluturi* după E. Brumaru.

Salutare! Numele meu este Marian Mitică, sunt absolvent al Liceului Teoretic "Dimitrie Bolintineanu" și fost membru al Trupei "Dor fără sațiu".

Am fost rugat de o persoană dragă mie să scriu câteva vorbe despre ce a însemnat pentru mine "Dorul..." Ei bine, pentru mine "Dor fără sațiu" a fost ceva deosebit din punct de vedere emotional și educativ. Mirosul de scenă, scârțâitul ei, decorul, cortina, colegii, spectatorii – toate acestea m-au făcut să trăiesc o emoție incontrolabilă. O veți trăi și voi ori de câte ori veți călca într-o sală de teatru.

Aș dori să le dau un sfat celor care fac parte din trupa actuală: jucați cu plăcere, nu pentru premii! Doar așa teatrul vă va răsplăti cu emoția aia de necontrolat.

Îi mulțumesc doamnei diriginte DORA LAZĂR, pentru că mi-a dat șansa să cunosc cu adevărat "mirosul scenei".

1. SONDAJ (I): EU, PESTE 10 ANI

Godeanu Antonia Alexandra (VA): *"Ce vrei să te faci când vei fi mare?" De câte ori nu ți s-a pus întrebarea asta? De câte ori nu au încercat părinții, rudele să te convingă să fii avocat, arhitect sau medic? Un timp, m-am visat medic veterinar, pentru că iubesc foarte mult animalele. Pe parcursul anilor, mi-am dat seama că nu am vocația necesară. Acum fac handbal de performanță și mă gândesc tot mai mult să continui practicarea acestui sport. Dar nu pot face handbal până la bătrânețe, așa că n-ar fi rău să mă gândesc la antrenorat. Trebuie să învăț bine matematica. Și în handbal îmi trebuie – să nu calci semicercul de 6 metri, să calculezi cum dai la poartă cât mai bine... În sfârșit, peste 10 ani aș dori să devin o mare handbalistă, să joc în echipa națională și să îmi fac mândră țara, asemenea Cristinei Neagu, care e idolul meu.*

Păcuraru Ioana Teodora (VA): *Mă numesc Ioana și am 11 ani. Pasiunea mea este muzica. Îmi place să cânt la flaut, dar și cu vocea. Muzica mă relaxează, mă transformă... Peste 10 ani voi avea 21... Mă imaginez într-o zi deosebită, când mă îndrept către Conservator, unde pregătesc, împreună cu colegii, concertul de absolvire. Eu voi fi una dintre cele trei flautiste. În partea a doua, voi interpreta, ca soprană, o arie din "Traviata" lui Verdi. Peste*

alte două zile, mă voi afla în fața unor profesori foarte exigenți. Repetăm întruna. Iar în ziua concertului, în ziua cea mare, îmi imaginez dirijorul dând startul cu bagheta. Viorile pornesc, apoi pianul și violoncelul, în acorduri grave. Contrabasul ține ritmul. În final, intră instrumentele de suflat. Flauturile încheie armonios. Publicul aplaudă frenetic, iar zâmbetul inundă fețele instrumentiștilor. Pe tot parcursul aplauzelor voi simți bucuria de a dărui muzică.

Subțirică Luca Petru (VA): *Numele meu este Luca și... am 21 de ani. Sunt student la Facultatea de Drept în Elveția. Studiez legile acestei țări și drepturile omului, pentru a-i ajuta pe semenii mei. În timpul liber, vorbesc cu prietenii "actuali" și pe watsApp cu amicii vechi din România. În fiecare vacanță, vin în țară, să-mi văd rudele, prietenii și locurile dragi. Sunt hotărât să]mi continui studiile, să devin un avocat de succes și să am un trai fericit.*

Panica Daniela (VC): *Peste 10 ani, mă văd studentă la Facultatea de Stomatologie, undeva, în străinătate, alături de prietenul meu, într-o casă superbă, cu un copilaș lângă mine strigându-mă: "Mami, vreau în parc!" Voi avea o mașină și nu voi consuma băuturi alcoolice. Voi fi încă tânără și voi face tot ce-mi doresc în viață.*

Mocanu Alexandra Beatrice (VC): *Peste 10 ani mă văd o persoană fericită, modestă, împlinită, independentă, gata oricând să îi ajut pe alții, puternică, pregătită să fac față tuturor provocărilor. Mă văd într-o familie iubitoare, cu realizări în meseria pe care o voi alege. Voi fi un om fericit, cu zâmbetul pe buze mereu.*

David Georgiana Bianca (IXF): *Nu poți vedea, nici schimba viitorul, așa că doar ți-l poți imagina. Peste 10 ani mă văd un om adult, abia ieșit din băncile școlii. Mi-aș dori să termin Facultatea de Litere, să fiu translator și să scriu o carte. Însă, așa cum se spune, nu te poți gândi doar la viitor, nici să trăiești în trecut. Prezentul contează. Așa că încerc să fiu o elevă mai bună, iar viitorul să vină așa cum îmi va scris.*

Dobre Ionela Lucica (IXF): *O provocare a vieții este cea de a privi în viitor. Fiind copii, am fost întrebați adesea: "Ce vrei să te faci când vei fi mare?", iar noi răspundeam: "doctoriță", "cânăreață", "astronaut"...Astăzi avem, desigur, altă percepție asupra vieții. Dacă m-ar întreba cineva cum mă văd peste 10 ani, aș răspunde: "Probabil voi fi la casa mea, la începutul unei cariere de avocat, deoarece îmi place dreptatea și vreau să lupt pentru drepturile omului." Viitorul nu este altceva decât un tablou care așteaptă să fie pictat de artistul său. Este o opera de artă, o creație subiectivă care poate duce la reușită sau la eșec. Depinde de fiecare cum și-l construiește.*

Tănăsoiu Maria (VC): *Peste 10 ani mă văd într-o vilă de lux, cu cele mai bune prietene ale mele și cu viitorii noștri câini, dând petreceri și jucând în NBA feminin.*

Drăgan Alexandru Mihai (VC): *Mă văd, peste 10 ani, într-o familie bună, cu părinții mei extraordinari bucurându-se de doi nepoți, stând la focul sobei și sărbătorind Crăciunul.*

Tănase Gabriel (VC): *Peste 10 ani vreau să fiu "vlogger", să am o iubită și să cânt la chitară.*

Nicolae Alina (VC): *Multă lume se întreabă cum va fi viața în viitor. Și eu fac asta. Din păcate, nu știu răspunsul. Când eram micuță, mă întrebau toți cum voi fi la 7 ani. Le spuneam că voi fi mare, la școală. Acum nu știu cum voi fi peste 10 ani, căci în fiecare zi apar schimbări. Se pot întâmpla multe până atunci. Aș vrea să am un restaurant sau biroul meu de avocatură și îmi dau seama că, dacă nu voi învăța suficient, voi avea un serviciu prost plătit.*

Enăștescu – Constantin Ioana (VA): *Să zicem că e septembrie 2027, sunt în New York și mă bucur de o frumoasă zi de toamnă. Fac o plimbare în parc, așteptând un telefon important pentru cariera mea. La 5 metri de mine, niște tineri. Mi se par cunoscuți. Sunt Daria, Gabi, Denisa, Cristi, Mateo și Răzvan, foștii mei colegi. Ne bucurăm de revedere. Îi întreb, curioasă, ce caută în acest oraș. Aflu că îl sărbătoresc pe Gabi. Tocmai atunci sună telefonul. Creatorul de modă, cel care mi-a văzut colecția, mă invită să-i prezint rochiile noi. Profit de ocazie și îmi invit și prietenii. Sărbătorim împreună atât ziua lui Gabi, cât și primul meu succes în cariera de designer vestimentar.*

Rada Nicol (VA): *Voi avea atunci 21 de ani și voi fi studentă la „Arte". Apoi voi lucra ca designer sau ca arhitect. Sau, probabil, voi face Dreptul, voi avea un salariu bun, o casă mare și doi copii: un băiat și o fată...*

Să revenim! La 21 de ani, voi arăta astfel: cu părul lung, vopsit în toate culorile, cu șuvițe fosforescente. Nu voi mai purta ochelari (la începutul clasei a V-a, mi-am pus lentile de contact și văd bine, deși am 4,5 dioptria), voi avea cel mai bun prieten (un Husky Siberian). Nu voi fi singură pe lume (doar nu sunt extraterestu!), am și eu familie – părinți, frate, verișori, bunici... Și voi dori, ca și acum, să fim toți sănătoși.

Gușianu Adina Ana-Maria (VIIIC): *Încerc un exercițiu de imaginație. Călătoresc în timp, peste un deceniu, la o întâlnire cu mine. Găsesc o tânără drăguță, de 24 de ani, pe al cărei chip zăresc hotărâre și încredere. Ochii mari și negri strălucesc jucăuș pe sub gene dese. Fizic, nu sunt diferențe majore. Dar tânăra de atunci și-a terminat facultatea și un master. Nu știu încă ce profesie are. Poate că e medic rezident într-un spital, poate că îmbracă roba de judecător sau uniforma militară... Sunt sigură doar că, orice-ar face, face bine, cu profesionalism și cu devotement. Aceeași tânără își spune seara rugăciunea și merge duminica la Liturghie. E veselă, înconjurată de familie și de prieteni, trăind într-o lume mai bună, mai liniștită.*

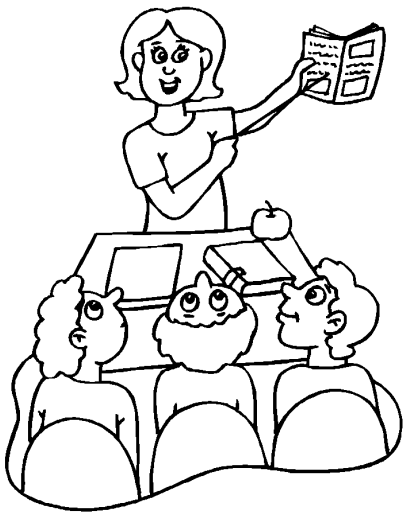

Socolan Maria (VIIIB): *Cum mă văd peste 10 ani? Mi-am pus de multe ori întrebarea asta, dar n-am găsit răspuns. Ador să desenez și să scriu. Ori de câte ori iau un creion în mână, îmi creez o lume a mea... Ador să vorbesc singură, imaginându-mi un public care mă ascultă. Ador să învăț lucruri noi. Cred că aș vrea să fiu profesor, să-mi las elevii să comunice, să schimbe idei, să-și dezvolte creativitatea, pasiunea pentru ore, să mă considere prieten, egalul lor, să rețină doar ce cred ei de cuviință și să decidă dacă sunt pasionați de materia mea. Să nu fie obligați să facă ce spun, să-și aleagă singuri calea după ce ușile școlii se vor închide și vor intra în lumea adulților. Peste 10 ani, m-aș vrea absolventă de "limbi străine", sorbindu-mi ceaiul pe veranda casei mele, privind în gol, gândindu-mă la anii mei de școală. Poate că percepția mea se va schimba. Zece ani vor trece ca o briză de primăvară, dar totul poate lua o întorsătură neașteptată. Poate voi ajunge ceva la care nu mă gândesc, voi fi un anonim printre alți anonimi...*

Stan Cătălin Claudiu (VIIIC): *Peste 10 ani mă văd foarte bine, din toate punctele de vedere. Primul e școala, pentru că, momentan, mă mențin printre cei mai buni. Un altul ar fi că gândesc matur de la o vârstă fragedă. Am început deja să-mi aleg prietenii după calitate și să-i elimin pe cei care-mi dăunează... Mă văd la "Academia de Poliție". Știu că trebuie să dau probe fizice, psihologice, scrise...În timpul liber, voi ieși cu prietenii prin centrul Bucureștiului, vorbind despre altfel de subiecte decât școala. Nu cred că voi avea o familie, ci o iubită și voi fi prezent la toate meciurile cu Dinamo. Voi fi un tip realizat, deschis, care a muncit mult, mai ales înainte examenului de admitere în liceu.*

Stratulat Claudia (XG): *Mi-am dorit de mică să devin cineva, să îmi fac părinții mândri. Sper că așa va fi peste 10 ani, când voi termina deja facultatea, când mă voi afla la începutul unei cariere de succes. Îmi doresc să fiu translator la o ambasadă sau ghid turistic. De aceea aș vrea să învăț bine engleza și franceza și să particip la cursurile de coreeană organizate în liceu. Cred că nu va muri niciodată copilul din mine, dar și că mă voi maturiza. Îmi doresc să cresc frumos, să descopăr fiecare colțișor al vieții alături de persoane deosebite, să fiu un om bun și norocos și să nu îmi pierd speranța, încrederea în oameni.*

2. SONDAJ (II): 10 DARURI PE CARE AȘ VREA SĂ LE FAC PĂRINȚILOR MEI

David Georgiana Bianca (IXF): Optimismul. Răbdarea. Un loc de muncă mai bun. Multă fericire. Sănătate. Să păstreze amonia de acum în familie. Respectul pentru tot ce au. O viață mai bună. Noroc. Ani mulți.

Mocanu Alexandra-Beatrice (VC): Note bune. Viață lungă. Respect reciproc. Dragoste. O vacanță. Recunoștința mea. Ajutor. Zâmbete. Sănătate. Bătrânețe fără griji.

Săndulescu Mădălina Gabriela (VC): Cele mai bune note ale mele. Iubirea mea. Haine. Liniște în casă. O poză cu mine. Respect. Bucurii zilnice. Toleranță. Gânduri bune. Un surâs în fiecare dimineață.

Nicolae Alina (VC): O săptămână de odihnă. Multă sănătate. I-aș lua toate grijile. Aș face măcar o zi toate treburile casei. Fericire (pentru mama). Mai mult timp liber, ca să stăm de vorbă. Mai multă răbdare. Mai multe îmbrățișări. Câteva zile de relaxare. I-aș alunga toate supărările (pentru tata).

Panica Daniela (VC): Să învăț bine. Să le iau câte un telefon nou. Un serviciu bun. Un animal de companie. Grija față de ei. Să le împlinesc toate dorințele. Să-i duc la un meci de fotbal. Un tur al Europei. O firmă a lor. O vacanță frumoasă.

Tănase Daniel (VC): Să iau note bune. Să fiu ascultător la școală. O floare frumoasă, un tablou, un fotoliu, o tigaie, un spectacol (mamei). Un copăcel, o mașină nouă, o motocicletă (tatălui).

Drăgan Alexandru Mihai (VC): Note bune. Să fiu cuminte. Să fiu ascultător. Să fiu respectuos. Să nu mă bat cu colegii. Să nu vorbesc urât. Să nu mă cert cu nimeni. Să am grijă de ei când vor fi în vârstă. Să nu rămân repetent. Să nu-i supăr niciodată.

Tănăsoiu Maria (VC): Să fiu mai cuminte. Să învăț mai bine. Să nu mai fiu obraznică. Să fiu mai atentă. Să mă port frumos. Să citesc mai mult. Să fiu mai ordonată. Să îmi fac temele la timp. Să fiu mereu veselă. Să cred în mine.
Mitrofan Simona (IXF): Amintiri frumoase. O carte cu zâmbete. Liniștea din vârful muntelui. Strălucirea zilelor de vară. Puterea primăverii de a o lua mereu de la capăt. Limpezimea din străfundurile oceanului. Bucuria cerului senin. Strălucirea stelelor. O stare permanentă de bine. Un ambalaj pentru toate.
Tărășincă Radu (XA): Sănătate. Fericire. Iubire. Cuvinte rostite din inimă. Flori. Vacanțe / concedii. Îmbrăcăminte. Poze de familie. Cărți. Obiecte personalizate.

3. SONDAJ (III): 10 DARURI PE CARE LE-AȘ CERE PĂRINȚILOR MEI

Nicolae Alina (VC): Să râdem mai mult. Îmbrățișări. Mai puțină severitate. Mai multă răbdare cu mine. Mai mult timp împreună. Să-mi ierte greșelile. Să fie mereu alături de mine. O săptămână de joacă, în aer liber. Să fie mulțumiți cu rezultatele mele școlare**.** Să fie mereu alături de mine.
Mocanu Alexandra Beatrice (VC): Dragoste. Timp petrecut împreună. Încurajări. Apreciere. Să mă învețe ce e bine și ce e rău. Să luăm toate mesele împreună. Libertate. Să comunicăm mai mult. Să fiu înțeleasă. Să trăiesc mereu într-o familie unită.
David Georgiana Bianca (IXF): Curajul de a descoperi lucruri noi. Perseverență în atingerea scopurilor. Să mă vindece de lene. Mai multă motivație. Stimă pentru ceea ce fac. Bunătate. O țară cu oameni mai disciplinați. Să mă inspire. Să-mi cultive ambiția de a fi cea mai bună. Sprijin.
Tărășică Radu (XA): Un parfum. Un ceas. Tricouri cu artistul meu preferat. Vacanțe. Timp. Zile însorite. Sănătate. Obiecte personalizate. Un suflet curat. Înțelegere.
Săndulescu Mădălina Gabriela (VC): Patine cu rotile "Soy Luna". Un telefon mai performant. Să mă ducă să fac un sport. Să mă ducă la teatru. Un calculator. O cameră a mea. Mai multe dulciuri. Cărți de colorat.Un calculator. Să-mi plătească niște meditații la matematică.
Tănase Gabriel (VC): Un cățel. Un calculator. O vioară nouă. Să fie mereu buni cu mine. Un telefon nou. O pisică. Rechizite pentru școală, oricând am nevoie. Un pilot. Să-mi fie mereu alături. Să nu mă certe când greșesc.
Drăgan Alexandru Mihai (VC): Respect. Îngrijire. Dragoste. Să mă ajute când sunt bolnav. Să mă învețe binele și răul. Să mă înveselească atunci când sunt trist. Să mă lase să fac rugby tag. Să nu mă creadă mereu un copil mic. Să nu mă facă de rușine față de alții. Să fie îngăduitori.
Panica Daniela (VC): Un rucsac. Un laptop. Educație. Un ghiozdan nou. Să-mi ia ce-mi place mie. Un papagal. Cartea "Fantoma Aniei". Un cățeluș. Să stăm la curte. Să-mi facă surprize.

4. Elevii cu MEDIA 10 (Zece) în anul școlar 2016-2017

VC – Busuioc Mario, Ciulacu – Purcărea Viviana
VIA – Lupu Daria Crina, Morărașu Alexandru Teodor, Săbăreanu Andreea
VIB – Albu Robert, Toader Vlad, Voinea Rebecca
VIC – Iliescu Lucas Raul, Ene Roberto Cezar, Șișu Mihai Cristian
VIIA – Costia Alexandru
VIIIA: Enăștescu-Constantin Maria, Mareș Andrei Alexandru, Năsturică Andreea Bianca, Șipu Andreea Cătălina, Văceanu Bianca
VIIIC – Panduru Beatrice

ȘEFI DE PROMOȚIE (cu 10 (Zece) în toți anii gimnaziu):

MAREȘ ANDREI ALEXANDRU (VIIIA), ȘIPU ANDREEA CĂTĂLINA (VIIIA)

5. INTERVIU CU BUNICA / BUNICU' LU'... DESPRE COPILĂRIA / ȘCOALA DE ALTĂDATĂ

În urmă cu peste 10 ani, revista noastră a provocat câteva mame de adolescenți la o "spovedanie" similară cu cea de acum. Am găsit atunci, în niște persoane demult mature, nu doar sprijin și promptitudine, ci și sinceritate, bucurie, pofta de scrie despre sine, de-a se întoarce, prin "Cuvinte potrivite", în demultul vieții lor. De data aceasta, deși invitația a fost adresată familiei lărgite, cei interesați de o asemenea rubrică au fost...(doar!) BUNICII.

Cum cele două teme – COPILĂRIA și ANII DE ȘCOALĂ – sunt inseparabile într-o evocare, le propunem (e un interviu totuși!)... 10 ÎNTREBĂRI despre ceea ce ar trebui să-i intereseze pe toți cititorii revistei. Căci bunicii au mereu povești „proaspete" cu "eram odată"..., oricât de greu le e nepoților să creadă că au fost, cândva, copii. Ei înșiși sunt o POVESTE.

1. Care e cea mai veche / mai vie amintire din copilăria dumneavoastră?
2. Aveați o jucărie preferată? Dacă da, care?
3. Descrieți-ne un joc care v-a bucurat copilăria.
4. Ce vă amintiți din prima zi de școală?
5. Ce înseamnă, pentru dumneavoastră, un profesor bun?
6. Ați fost un copil elev cuminte / un elev silitor?
7. Ați urmat școala din epoca "ceaușistă"?
8. Ce rigori ale școlii (primare / gimnaziale / liceale) v-au necăjit în vremea când erați elev (ă)?
9. Credeți că propria copilărie se aseamănă cu cea nepoatei / nepotului dumneavoastră? Oricare ar fi răspunsul, vă rog să-l motivați succint (în 2-4 rânduri).
10. Credeți în ceea ce spun mulți din generațiile mai vechi: „Era mai bine înainte?" (Referiți-vă exclusiv la copilăria / școala de altădată!)

Bunicu' lu' RĂZVAN ISPAS (VA)

1. Îmi amintesc cu drag de prima tabără, dintr-a IV-a, la Posada. Am câștigat acolo un concurs de muzică populară cu „Pandelașul".
2. Cu jucăriile... mai greu... Aveam o minge de cauciuc cu care jucam fotbal. Și cam atât...
3. Mă jucam cu plăcere oina cu o minge făcută din cârpe. Cred că oina e un strămoș al baseball-ului. Părinții ne făceau galerie, dar bătrânii ne goneau mereu, pentru că eram gălăgioși.
4. Prima zi de școală – bucuria de a întâlni copii de vârsta mea, dar și pe "tovarășa învățătoare". Am fost, în schimb, dezamăgit (am și plâns pe ascuns), pentru că m-a așezat în bancă cu o fată.
5. Un profesor bun este cel care face elevii să înțeleagă ce predă. Care transmite...
6. Am fost un copil cuminte, ascultător.
7. Exact, nici nu se putea altfel.
8. Iarna mă deranja frigul din clasă. Nu suportam să iau o notă mică.
9. Copilăria mea nu seamănă deloc cu a nepotului meu. Nivelul de trai e complet diferit. De exemplu, când aveam 12 ani a apărut primul televizor în comună. Ne adunam cu toții și ne uitam cu gura căscată.
10. Parțial, cred în această lozincă. Era mai bine, pentru că existau ordine, disciplină și respect pentru profesori.Totodată, acum orice inormație o poți obține mai repede, deci poți învăța multe lucruri în timp mai scurt.

Bunica IOANEI ENĂȘTESCU – CONSTANTIN (VA)

1. Cea când mă plimbam cu frații și cu prietena mea printr-o livadă și culegeam fructe.
2. Da. Păpușile din cârpă.
3. De-a v-ați ascunselea. Îl știe toată lumea.
4. Mi-a fost frică...
5. Un profesor bun este cel care te ajută la greu.
6. Am fost cuminte, pentru că mi-am respectat familia.
7. Nu.
8. Nu aveam un loc bun, unde să învăț.
9. Nu, pentru că, pe vremea aceea, nu exista tehnologie, iar copiii mergeau cu vacile la păscut.
10. Da, era mai bine...

Bunicu' lu' SUBȚIRICĂ LUCA PETRU (VA)

1. Cea mai vie amintire pe care o am despre copilaria mea este bucuria de a mă juca cu prietenii, de a face șotii, năzdrăvănii.
2. Jucăria preferată a fost o minge pe care am primit-o în dar de la doamna învățătoare, pentru că am fost cel mai bun elev din clasă.
3. Jocurile copilăriei erau inventate de noi. Unul dintre jocurile preferate a fost "Mijoarca", adică "De-a v-ati ascunselea".
4. Prima zi de școală mi-o reamintesc cu emoție la începutul fiecarui an școlar de când a inceput Luca școala. Aveam emoții să o întâlnesc pe Doamna și îmi doream să fiu cel mai bun, ca să îi fac mândri pe părinții mei.
5. Un profesor bun este cel care se face iubit de copii, care îi înțelege, cel care rămâne în amintirile plăcute ale noastre după ce am terminat școala.
6. "Copil cuminte și babă frumoasă?!" Nu pot să zic că am fost sfânt, dar nici nu am supărat tare pe nimeni.
7. Ca bunic, mi-am trăit copilăria și m-am școlit în perioada comunistă.
8. Pentru că am făcut școala la țară, nu au fost simtite rigorile școlii comuniste.
9. Se aseamănă copilaria mea și cea a nepotului meu prin faptul că amândoi avem dragoste de copii, avem bucuria de a ne juca. Bineînteles, jocurile de pe calculator sunt prioritare pentru Luca, dar în parc aleargă și se joacă, bucurându-se ca și mine când eram de vârsta lui.
10. Eu consider că e bine să ne bucuram de fiecare moment frumos al vieții. Era bine și "înainte", când profesorul era cel care avea dreptate (indiferent dacă era adevarat sau nu 100%), dar și acum. Dacă știm să le insuflăm copiilor, nepoților respectul și dragostea pentru valoare va fi bine.

Va multumim noi, bunicii și părinții pentru răbdarea cu care îi îngrijiti și vă dorim multă sănătate și succes în munca dumneavoastră.

Bunica FLORINEI PERIJOC (XF)

1. Vaaai, asta înseamnă în vremurile de demult. Păi, una dintre ele ar fi, pe vremea când eram destul de mică, aveam în jur de 8 ani. Mama s-a dus la sapă şi m-a lăsat să ies cu oaia, Eu mi-am făcut de lucru, timp în care am realizat că a dispărut oaia. Am plâns de teamă lu' mămica pană a ajuns acasă şi m-a calmat. Încă una pe care nu o să o uit ar fi că, pe când aveam 14-15 ani, o vecină şi-a cumpărat un televizor, care nu apăruse cu mult timp înainte, ne punea o bancă şi ne strângeam mai mulți vecini şi ne uitam la televizor fascinați. Obişnuiam să facem linişte şi să fim cuminți de frică să nu ne dea afară.
2. Pe vremea mea nu prea existau jucării sau, cel puțin, nu la sat. Dar asta nu ne oprea pe noi să nu ne confecționăm. Ne făceam păpuşi şi le numeam "porumb cu chică", le îmbrăcam şi colecționam.
3. "Baba oarba" este singurul pe care mi-l amintesc. Noi, cei de la sat, nu ne-am jucat multă vreme, de mici eram puşi la treabă. Dar mie îmi plăcea să ies cu oile si să o ajut pe mămica la treburi gospodăreşti.
4. Îmi aduc aminte că mergeam la şcoală cu traistă din cârpă, însă noi, fetele, eram foarte mândre de ele fiindcă le decoram noi. Defilam toate în noile noastre rochițe, nu aveam uniformă, însă ne îmbrăcam care mai de care mai frumos. Încălțămintea era din lemn, rar se întâmpla să mai apară cineva cu pantofi din piele.
5. Profesorul care face ca oricărui elev să-i rămână câtuşi de puțină informație.
6. În vremea în care eram eu copil, ca fată, era o ruşine mare să faci vreo trăsnaie. Asta era treaba băieților, noi ne ocupam cu ajutarea mamelor în gospodărie. Dusul la şcoală era portița de libertate și de fericire pentru noi. Toți ne doream să contiuăm studiile, însă era greu pe atunci.
7. Am urmat şcoala chiar mai în urmă de atât, pe vremea lui Gheorghiu Dej.
8. Pe atunci se făceau doar 7 clase (şcoala gimnazială) doar copiii de preoți / doctori, oameni cu rang social mai înalt urmau şcoli profesionale / licee în Bucureşti.
9. Nu se aseamănă, acum tehnologia este mult mai avansată, sunt alte vremuri, haine fel și fel, nu era "moda" cum este acum, majoritatea eram de acelaşi rang social, ne bucuram pentru orice şi ne distram oricum. Ne strigam la poartă, mergeam la colindat până târziu, adoram sărbătorile, fiindcă ne strângeam toată familia. Erau vremuri frumoase.
10. Sunt undeva între... era mai bine pe vremea mea, în copilărie, fiindcă nu ne trebuia mult să fim fericiți, iubeam mai mult, eram mai respectuoşi și mai bine puşi la punct. Pentru noi, un om mai în vârstă însemna ca părintele nostru şi trebuia să-l respectăm. Conta foarte mult asta, pentru a nu ne face de râs familia. Dar acum sunt mai culți oamenii, mai rezervați, s-au aflat tratamente pentru atâtea boli şi au apărut atâtea pastile, încât nu mai mor oamenii din orice răceală mai puternică sau de altele. Acum oricine poate să meargă la şcoală şi sunt atâtea oportunități pentru licee, facultăți, studii suplimentare, însă copiii nu mai sunt la fel de interesați ca pe atunci.

6. PROIECTE DE NOTA 10 (I)

TRADIȚIE, ISTORIE ȘI CULTURĂ ÎNTR-UN MEDIU SUSTENABIL ȘI SĂNĂTOS
(proiect interdisciplinar)

Coordonatori:
prof. SORINA FĂSUI (Liceul "Dimitrie Bolintineanu"- București)
prof. DESPINA LEONHARD (Școala Românească "Schondorf" - Munchen)

Cea mai recentă și mai frumoasă experiență a cercului de folclor a fost PROIECTUL **TRADIȚIE, ISTORIE ȘI CULTURĂ...** inițiat de doamna prof. Sorina Făsui împreună cu prietena dumneaei, Despina Leonhard, stabilită în Munchen, care, într-o seară de vară, depănând amintiri din copilărie, au pus la cale această întâmplare minunată. Directorii școlii (profesorii Eduard Pușchin și Viorel Mijache), președinta CEAC-ului (prof. Cristina Stoian), profesori de istorie (Doriana Stănoiu și Iuliana Dragomir), de biologie (Valeria Ciulacu și Ștefan Lungulete), de informatică (Mihaela Vlăduț) și de religie (Nicolae Pantazi), precum și fosta învățătoare a membrilor cercului de foclor, Adriana Ungurașu, au fost parte din *puzzle*-ul acestui proiect. Toți am purtat cu mândrie și cu respect costumul popular, ducând alături de pâinea și de sarea românească, bucuria de a fi român, la **Consulatul României de la Munchen** și la **școala din Schondorf.** Spectacolul a fost apreciat în mod deosebit. Ne-am întors cu diplome și cu mulțumiri adresate Primăriei Sectorului 5, Firmei de Turism *Gregory Tour*, părinților.

Proiectul a fost minunat. Nici nu știu ce aș putea povesti mai întâi... Despre MARIENPLATZ? Despre clădirea primăriei cu ceasul ei celebru? Despre MUZEUL DE JUCARII "SPIELZEUGMUZEUM"? Despre Castelul NYMPHENBURG care-ți taie respirația cu măreția lui? Despre întâlnirea cu elevii ȘCOLII SCHÖNDORF alături de care ne-am exersat limba germană, schimbând impresii și mici daruri. I-am admirat clădirea, laboratoarele, biblioteca, sala de lectură, de sport, de relaxare, parcul din jur și ne-am dorit să avem și noi topoganul prin care elevii coborau de la un etaj la altul, pentru a nu întârzia la cursuri? Despre sistemul de învățământ și despre seriozitatea cu care se învață și se aprofundează materiile? Despre faptul că nu știau ce înseamnă *chiul*? Despre prieteniile pe care le-am legat cu elevii din München, pe care-i așteptăm cu drag în școala noastră, pentru că și noi avem cu ce să ne mândrim? Despre UNIVERSITATEA DIN MÜNCHEN, care le-a dat aripi copiilor noștri (mulți își doresc să ajungă, peste ani, aici, studenți)? Despre vizita la BMV, unde am putut admira ultimele tipuri de mașini și unde am fost uluiți că totul e robotizat, că asamblarea unei mașini durează doar 45 de secunde? Despre MUZEUL CELOR CINCI CONTINENTE, care ne-a purtat pe tot mapamondul? Despre mâncarea bavareză? Despre muzica de fanfară dintr-o superbă seară de vară, ascultată într-un parc în care oamenii erau veseli, liniștiți, mulțumiți? Despre curățenia orașului inundat de verdeață, fiind cunoscut ca *Plămânul Europei*?...

Sunt atâtea de spus, dar cel mai bine vorbesc imaginile și amintirile noastre.

prof. Anca Nițoiu, Sorina Făsui

7. PROIECTE DE NOTA 10 (II)

Participarea Liceului Teoretic " Dimitrie Bolintineanu" la ERASMUS + prin Proiectul COMPETENȚE SPORITE PENTRU CADRE DIDACTICE PRIN INTERMEDIUL CURSURILOR DE FORMARE

Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

Liceul nostru este o școală deschisă care s-a manifestat activ în ultimii ani și a dovedit flexibilitate, pe de o parte, față de cererile și de așteptările părinților și ale comunității, pe de altă parte, față de sistemul educațional românesc. Integrarea României în Uniunea Europeană a generat noi oportunități, dar, în acelaşi timp, şi alte cerințe în domeniul educației şi al formării continue. Avem de-a face cu un nou tip de elevi care necesită un alt tip de abordare. Apetența pentru studiu nu mai poate fi dictată sau prescrisă; ea poate emana numai din convingeri proprii şi prin motivații situaționale. Perspectiva propriei deveniri constituie resortul de bază al oricărei activități cognitive. În acord cu noile tendințe europene, dorim asocierea procesului de internaționalizare cu cea a creșterii responsabilității pentru autonomie și calitate.

Cadrele didactice din școala noastră manifestă dorința de formare continuă, de perfecționare. Sunt deschise spre noutățile reformei din domeniul învățământului; urmăresc modernizarea actului de predare – învățare prin orientarea lui spre capacități şi atitudini, utilizând strategii participative. Cu toate acestea, unora dintre ei le lipsește inițiativa și manifestă o oarecare inerție în ceea ce privește propria formare.

Barierele de comunicare, lipsa abilităților lingvistice în limbi străine, slaba utilizare a mijloacelor TIC au constituit o frână în fața inițiativei de a se perfecționa din punct de vedere profesional într-un cadru transnațional, de a-și dezvolta noi competențe necesare unei societăți în continuă schimbare.

În acest context am aplicat în cadrul Programului **ERASMUS +** un proiect - **COMPETENȚE SPORITE PENTRU CADRE DIDACTICE PRIN INTERMEDIUL CURSURILOR DE FORMARE ERASMUS+** -, aprobat de **Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale.**

Șapte profesori bolintineni au participat la cursuri de formare:

- în **Spania** – 4, la cursul **Innovative skills in ICT through collaborative and project-based teaching and learning**
- în **Portugalia** - 2, la cursul cursul **Make technology your friend!**
- în **Spania**- 1, la cursul **Let's make our school more international: European Project Planning, Design, Management and Funding under Erasmus+**

Toți profesorii participanți la aceste cursuri au afirmat că informațiile primite le-au fost benefice, reprezentând un progres în pregătirea lor profesională.

Acest proiect a reprezentat o nouă etapă a perfecționării continue pentru cadrele didactice din Liceul Teoretic "Dimitrie Bolintineanu", pe care ni-l dorim un centru de referință prin calitatea educației elevilor noștri.

Director-adj., prof. Viorel Mijache

EXPERIENȚE PORTUGHEZE ȘI SPANIOLE CU ERASMUS +
În CALDAS DA RAINHA, PORTUGALIA

ÎNV. MĂDĂLINA URSUIANU: Portugalia este frumoasă în orice anotimp. Eu am descoperit-o primăvara, în câteva zile de aprilie (24-28) ale anului 2017, alături de dna prof. de limbă engleză Mădălina Partene. Am participat atunci, împreună, la cursul **Make technology your friend! – Using ICT to engage students in the modern classroom**, organizat de EDU2GROW ASSOCIATION, în cadrul Proiectului ***Competențe sporite pentru cadre didactice prin intermediul cursurilor de formare Erasmus+.***

În aceste 5 zile portugheze, ne-am bucurat de câteva dintre activitățile *Erasmus*-ului:

1. *familiarizarea cu elementele unui blog pe www.blogger.com;*
2. *crearea unui website în Google Chrome;*
3. *familiarizarea cu programul Story Jumper pe www.storyjumper.com şi realizarea unei poveşti ilustrate pentru copiii în acest program;*
4. *inițierea în programul Adobe Spark pe spark.adobe.com, program folosit pentru jurnale, postere, prezentări prin folosirea de fotografii proprii sau de pe internet, cataloage, portofolii etc.;*
5. *familiarizarea cu programul WebQuest pe webquest.org;*
6. *diseminarea unui posibil proiect European cu participarea a cel putin 3 cursanți din 3 țări diferite;*
7. *vizitarea unor şcoli din Caldas da Rainha, Portugalia;*
8. *organizarea unei seri interculturale în care toate țările participante şi-au prezentat țara şi şcoala de proveniență.*

Vizitarea unor ĕcoli din Caldas da Rainha

Seară interculturală

Festivitatea de absolvire

* * *

PROF. MĂDĂLINA PARTENE: Acum un an, aflam cu bucurie ca am fost selectată pentru participarea la un proiect ERASMUS, în Portugalia. Auzisem de acest proiect, îmi doream de mulți ani si am fost suficient de norocoasă... Titlul oficial al cursului mi-a plăcut: "**Make technology your friend" ("Poți face din tehnologie un prieten").** Urma să ajung într-un orașel cu nume poetic, **Caldas Da Rainha (Izvoarele calde ale Reginei),** aflat în apropierea oceanului. Echipa noastră nu a fost numeroasă, dar suficient de puternică; doar eu și colega mea de la învățământul primar, pe care o cheamă tot Mădălina. Ceilalți participanți la curs ne-au numit simplu, *Mădălinele*.

Imediat după sărbătoarea de Paște, *Mădălinele* și-au facut bagajele pentru Portugalia. Prima oprire: LISABONA. Discutasem cu oameni care vizitaseră orasul, urmărisem emisiuni culinare la televizor, deci îmi făcusem o anumită imagine. Dar, ajunsă acolo, Lisabona a fost o mare surpriză. Sentimentul că ai fi acasă și... cu totul în altă parte. Inițial am avut impresia că sunt pe un bulevard din Constanța, ca apoi să văd orașul din autobuz și să-mi dau seama că la fiecare

intersecție găseam mereu o bucățică din alt loc pe care îl văzusem înainte: un moment ai impresia că ești în Bruxelles, mai mergi puțin și ți se pare că e Londra, privești în altă direcție și vezi Spania, după care ajungi într-o piațetă renumită de unde vezi podul Golden Gate din San Francisco, iar de cealaltă parte a podului, statuia lui Isus din Rio de Janeiro. Eram parcă într-o carte de istorie, care a luat câte puțin din toate, într-un oraș asemeni Bucureștiului, unde se întrepătrund în permanență vechi cu nou, trecut cu modern și care, cu toate acestea are un specific ce-l face inconfundabil pe harta turismului european.

După 24 de ore solicitante, am plecat către **Caldas Da Rainha**, unde am fost întâmpinate de coordonatoarea noastră, Ana. A doua zi, la curs am cunoscut echipa noastră minunată (participanți din Hunedoara și din Polonia), care ne-au primit foarte frumos și cu care am organizat o masă tradițională românească, la Seara Interculturala. Pentru mine, a fost un eveniment cu totul special: i-am cunoscut pe toti ceilalți cursanți și traineri, cu totii ne-am straduit să ne prezentăm țările cum am putut mai bine, ne-am adus tradiția, mâncarea, cântecele și ne-am simțit foarte bine într-o combinație perfectă de România, Turcia, Italia, Croația, Polonia, Finlanda, Grecia și Portugalia. Ne-am împrietenit, am lucrat împreună la cursuri.

Cursul a venit cu ceva nou în fiecare zi, sub îndrumarea Anei Șerban, un trainer deosebit și răbdător. Am învățat cum se creează un blog, un website, despre utilizarea programelor Story Jumper - program destinat realizării unor povești ilustrate pentru copii, Adobe Spark - folosit pentru a crea lecții ilustrate, jurnale, portofolii, invitații, WebQuest - folosit atunci când toate informațiile prezentate provin de pe internet, Moviemaker - program care ajuta la crearea propriilor filme sau videoclipuri.

În ziua a treia am mers să vizitam trei unități școlare din Caldas Da Rainha: ESCOLA TECNICA EMPRESARIAL DO OESTE (LICEU TEHNOLOGIC), ESCOLA DE HOTELARIA E TURISMO (LICEU DE TURISM HOTELIER) și ESCOLA SECUNDARIA RAFAEL BORDALO PINTHEIRO (ȘCOALA GIMNAZIALĂ) și am fost impresionați de condițiile în care învață elevii portughezi. Am vizitat ateliere de lucru și am observant preferința pentru partea practică în sistemul educațional de acolo, dar și dotările de excepție ale laboratoarelor. Echipament de ultimă generație, copii de 16 ani capabili să pregătească un prânz demn de MasterChef, o școală gimnazială asemeni unei universități americane, cu studio foto, pistă de alergare și trei săli de sport.

În ultima zi, am lucrat împreună cu toți ceilalți participanți la cursul Erasmus și pe grupe. Am prezentat câte un proiect final, în urma căruia am primit diplomele. Apoi ne-am bucurat împreună de o seară portugheză la un restaurant tradițional aflat într-o zonă rurală din apropiere. Experiența noastră Erasmus s-a încheiat cu încă o zi în Lisabona, unde am vizitat Castelul St. George (Sao Jorge) și centrul vechi cu străduțele întortocheate și renumitele tramvaie galbene. A fost o săptămână de neuitat, un proiect deosebit, cu oameni frumoși și cu multă prietenie.

* * *

În SPANIA, la ALCALA DE HENARES

ÎNV. ADRIANA UNGURAȘU: În perioada 20-26 mai 2017, am participat, împreună cu directorul școlii, profesorul Eduard Pușchin și cu două colege - Carmen Dragoman (prof. înv. primar) și Daniela Tănăsescu (prof. de limba engleză) -, la cursul Competențe inovatoare în domeniul TIC prin activități de colaborare și de proiecte bazate pe predare și de învățare (Innovative Skills in ICT through collaborative work and project based in teaching and learning).

Cursul a fost organizat de Cervantes Training (SL Address / City / Country: C / Cervantes, 8, local 28801 ALCALÁ DE HENARES – Madrid - Spain) în cadrul PROGRAMULUI DE FORMARE EUROPEANĂ Erasmus+ KA1 Learning Mobilities for Teachers Cervantes Training.

Alături de profesori din **Turcia, Belgia, Italia, Irlanda și Polonia**, am studiat metode moderne de predare și de învățare, bazate pe munca în echipa, pe colaborare și cooperare, pe creativitate și inovare, prin utilizarea TIC. Am studiat despre *Webquest* și *eTwinning*, am punctat tendințele actuale - *Web2, Blog, Edmondo, Twitter, Weebly, Youtube, Facebook, Instagram, Whats app* și *Wikis,* am realizat proiecte interdisciplinare.

Participarea la acest curs a fost o experiență profesională și personală de excepție. Dincolo de competențele academice însușite, socializarea cu profesori aparținând altor sisteme educaționale ne-au oferit un feedback valoros asupra practicii noastre profesionale.

***

DIR.-ADJ, prof. MIHAI PINCU: În perioada 22-29 iulie 2017, am participat la cursul **Let's make our school more international,** desfășurat în ALCALA DE HENARES, MADRID (SPANIA) în cadrul PROGRAMULUI DE FORMARE EUROPEANĂ ERASMUS+ KA1 LEARNING MOBILITIES FOR TEACHERS.

Împreună cu profesori din **Bulgaria, Lituania, Italia și Polonia**, am beneficiat de oportunitățile oferite de U.E. pentru a dezvolta activități de învățare la nivel european.

Cursul ne-a oferit, de asemenea, cunoștințe, abilități și instrumente specifice necesare unor propuneri eficiente de proiect și care să permită gestionarea eficientă a unui proiect la nivel european. Am primit sfaturi despre modul în care se face propunerea unui proiect de succes, pentru a exploata oportunitățile de finanțare disponibile ale Uniunii Europene. Am fost consiliați cu privire la modul de gestionare eficientă a procedurilor contractuale cu Comisia Europeană atunci când se creează un parteneriat transnațional de proiecte adecvat.

Am realizat și un schimb de bune practici în ceea ce privește predarea și învățarea, într-un context internațional.

8. PROIECTE DE NOTA 10 (III) MIȘCARE ȘI CULOARE

Coordonator: prof. Irina Cangeopol

MIȘCARE ȘI CULOARE este un proiect conceput de **Asociația *Secția de Coregrafie***, co-finanțat de **Administrația Fondului Cultural Național** și finanțat în cadrul **Programului cultural *București Oraș Participativ*** de către **Primăria Municipiului București** prin **Centrul Cultural al Municipiului București ARCUB.**

Parteneri:

MUZEUL NAȚIONAL DE ARTĂ CONTEMPORANĂ, MUZEUL NAȚIONAL DE ISTORIE A ROMÂNIEI, LICEUL TEORETIC "DIMITRIE BOLINTINEANU", ȘCOALA GIMNAZIALĂ "SFÂNTUL SILVESTRU", ȘCOALA GERMANĂ "ZEPPELIN SCHULE", CENTRU DE PLASAMENT "THE DOOR", ASOCIAȚIA ISTORIA ARTEI.

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.

Vara aceasta, **10 copii din școala noastră**: **MARIA TEODORA CRÂȘMĂRIUC** (VID), **ALEXANDRA MUNTEANU** (VID), **ALIN MUNTEANU** (VID), **ANDREEA CRISTINA NISIPEANU** (VIA), **GABRIEL PETRE** (IIIA), **MIHAI PIȘCOCIU** (IIIA), **MARIA ALEXANDRA POPA** (VIA), **ALEXIA PRUNDEANU**, ABOSLVENTĂ A CLASEI A VIII-A C, **DAVID PRUNDEANU** (IID), **MAYA MARIA STAN** (IIIA)

au participat cu entuziasm la cele douăsprezece laboratoare de creație artistică din PROGRAMUL EDUCATIV ***MIȘCARE ȘI CULOARE***.

DESPRE

Mișcare și Culoare este un program de educație prin cultură, conceput de Asociația Secția de Coregrafie în parteneriat cu Muzeul Național de Artă Contemporană.

Proiectul propune un format modular de 12 laboratoare de mișcare și de artă vizuală, finalizate cu o expoziție creată din lucrări realizate de copii ce provin din medii diferite care au sau nu acces la cultură.

Programului i se adaugă un tur ghidat al Muzeului Național de Artă Contemporană, vizite la vernisaje, vizionări de filme la cinematograf și de spectacole de teatru și de dans, urmate de discuții între copii și artiști.

Mișcare și Culoare urmărește să satisfacă, înainte de toate, o nevoie primordială: **nevoia primară a copiilor pentru mișcare și exprimare liberă, creativă, ținând cont că trăim într-o societate profund sedentară, guvernată de hegemonia tehnologiei și a divertismentului.**

CONȚINUT

Mișcare și Culoare s-a dezvoltat de la ideea că toate artele se întrepătrund, că domeniile științifice și tehnologia invadează arta, precum lumea pentru care îi pregătim pe acești copii să devină adulți fericiți și bine integrați în acest *puzzle* - lumea contemporană. De aici ne-am propus să pornim o abordare a educației prin artă într-un mod ce cuprinde mai multe domenii de referință, începând de la specificul și nevoile proprii vârstei, dar satisfăcând înainte de toate nevoia copiilor pentru joc - înțeles ca element cheie în dezvoltarea societății și acumularea de cunoștințe.

Pe parcursul întregului proiect copiii au luat contact prin imagini și scurte documentare video cu forme ale artei cinetice ale gestualismului abstract, action painting, precum și cu artiști contemporani ce integrează propriul corp și mișcarea în operele lor.

Fiecare zi de laborator a adus o nouă tehnică, o nouă abordare, scopul final fiind o mai mare conștientizare pentru copii a posibilităților de mișcare a propriului corp, sporirea încrederii în sine, deblocarea potențialului de exprimare plastică, eliberarea de prejudecățile (celor mari) privind desenul și pictura

ECHIPA

Sub îndrumarea unui artist vizual, profesor și specialist în educație culturală acreditat de către Ministerul Culturii, copiii au experimentat desenul ca urmă lăsată de corpul lor în mișcare, înțelegând aspecte ale cinetismului corpului uman și exprimându-se liber, în diferite tehnici, pe suprafețe mari.

Întâlnirile au fost acompaniate de diferiți specialiști din domenii variate, cu experiență în educația non-formală - psihologi, istorici, coregrafi, actori, artiști vizuali contemporani, istorici de artă, muzicieni și curatori.

Coordonatori:
Irina Cangeopol – artist şi profesor coordonator
Sandra Mavhima – manager proiect, coregraf, consultant pe partea de mişcare

Facilitatori – artişti invitați:
Raluca Bem Neamu – specialist în istoria artei, educator muzeal, curator
Alexandra Cucu – psiholog, psihoterapeut, educator muzeal
Cuzina (Cristina Toma) – artist vizual contemporan
Ionel Iştoc – sculptor, profesor
Gabriela Maria Necula – specialist în istorie, MNIR
Mark Oostendorp – muzician
Lolo Noukpetor – muzician
Irina Bucescu – actriță
Florentin Munteanu - coregraf
Mălina Ionescu – specialist în arta contemporană, secția educație MNAC

Foto/video: Lavinia Pollak, Alina Uşurelu

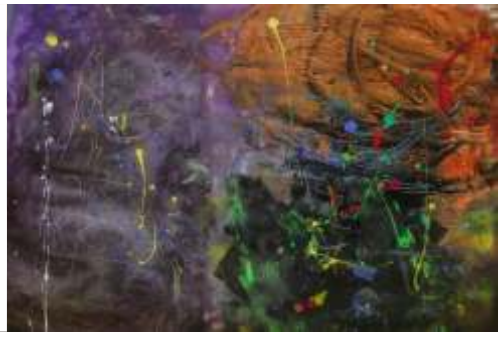

Laborator

Împreună am aflat cum stă treaba cu arta contemporană, vizitând şi cercetând Muzeul Național de Artă Contemporană, iscodind şi descoperind noi şi noi materiale folosite de artişti în creațiile lor, intuind apoi modalitățile de expresie şi instrumentele de lucru, participând la organizarea şi la curățarea spațiului de lucru, luând o gustare împreună, ceea ce s-a dovedit benefic pentru toți cei implicați în acest program educativ.

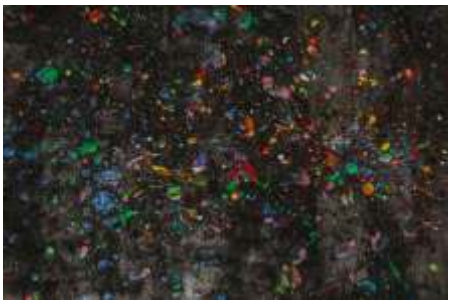

Apoi ne-am întors privirea spre noi înşine, am vorbit despre emoții şi despre cum acestea ne colorează percepția asupra lumii şi la final am completat fiecare harta corporală a emoțiilor, prin expresie grafică.

Ne-am jucat de-a matematica distractivă, desenând un cerc şi împărțindu-l ca pe o pizza în 12 felii diferit colorate, pictate în culorile obținute prin amestec pornind de la cele trei culori primare.

Am pictat în echipe de câte doi peisaje cosmice precum cele văzute prin telescopul Hubble, am inventat noi planete şi găuri negre.

Ne-am făcut reciproc portretul în pastel de ulei, după ce am cunoscut în imagini moduri de a trata portretul în arta modernă.

Ne-am alergat prin cafeneaua MNAC cu "pufinele" colorate ce ne-au servit drept fotolii de odihnă şi prilej de hârjoană. Ne-am mişcat mult şi chiar am înscris pe o foaie lungă de zece metri o coregrafie în cărbune şi pastel, lucrând cu ambele mâini şi uneori şi cu tălpile goale.

Am încercat felurite instrumente de percuție africane şi din toată lumea şi apoi am pictat într-o hărmălaie de nedescris, aşternând cu trafaletul sau stropind direct din tub, frământând culoarea cu palmele şi degetele, pe suprafețe mari, în spiritul muzicii live ce ne acompania în timp ce lucram. Ne-a plăcut asta.

Am realizat patru afişe uriaşe prin fotocolaj şi desen cu marker pornind de la fotografii din timpul Marii Uniri, am aflat mai multe despre Primul Război Mondial, despre Regina Maria şi Regele Carol I de la o domnişoară istoric, ne-am distrat jucându-ne cu fotografiile acelea pe care le-am decupat în fel şi chip, am realizat veritabile trucaje fotografice şi ne-au ieşit nişte afişe pe cinste!

Am învățat o tehnică veche de pliere a hârtiei numită Origami şi am construit astfel lebede şi cocori din foi pătrate de hârtie colorată.

Am vizionat fimulețe cu sculptură cinetică şi am aflat ce este instalația în arta contemporanăşa că ne-am făcut propriile instalații sculpturale cinetice, adică unele care se mişcă în vânt. Ne-am atârnat lebedele şi cocorii din hârtie ca să zboare când deschidem larg uşa terasei.

Apoi am avut invitați niște coregrafi care ne-au învățat să reproducem prin postură și mișcare o picutră de-a lui Peter Bruegel cel Bătrân, ***Jocuri de copii***.

La ultimul laborator am întins pe jos tot ce lucrasem până atunci și am început să gândim expoziția, îndrumați de un curator care ne-a spus că fiecare expoziție are o poveste, am dezbătut și am schițat pe hârtie planul expoziției noastre din cafeneaua MNAC. Povestea noastră este una a prieteniei și toleranței, o poveste în care s-au întâlnit copii proveniți din medii diferite, au petrecut împreună învățând despre toate prin artă dar mai ales experimentând împreună diverse provocări și sarcini de lucru, participând la organizarea și curățarea spațiului de lucru, luând o gustare împreună, ceea ce s-a dovedit benefic pentru beneficiarii acestui program educativ.

VERNISAJ

La deschidrea expoziției, după-amiază, în cafeneaua MNAC, soarele de început de septembrie ne-a creat efecte scenografice de lumini și umbre colorate. Am desenat la o măsuță, am alergat prin expoziție și apoi am privit apusul de pe terasă, am mâncat turtă dulce și struguri, am băut șampaie și ne-am distrat cu prietenii, căci ne-am făcut mulți prieteni în această vară la MNAC.

Le mulțumesc celor **10 COPII BOLINTINENI** care au acceptat să facă parte din acest experiment educațional inedit, distractiv și solicitant deopotrivă:

Invităm cât mai mulți profesori și elevi din liceul nostru la finisajului întregului proiect, care va avea loc în data de 11 noiembrie între orele 16.00 și 18.00, la MNAC, prilej cu care vom organiza o dezbatere despre educație nonformală și educația prin artă, când vom lansa un scurt material video și un album ilustrativ al programului nostru.

9. PROIECTE DE NOTA 10 (IV)

ECO-BOLINTINENII ADMIŞI ÎN AL TREILEA AN ÎN PROGRAMUL EUROPEAN PILOT "MĂNÂNCĂ RESPONSABIL"

Coordonatori: prof. Valeria PURCĂREA-CIULACU şi ŞTEFAN LUNGULETE

Datorită rezultatelor foarte bune obținute în anii şcolari anteriori, elevii Liceului Teoretic "Dimitrie Bolintineanu" au fost admişi să participe în cel de-al treilea an de derulare al **Programului European Pilot "Mănâncă responsabil".**

(N.r.: Liceul Teoretic "Dimitrie Bolintineanu" este una dintre cele patru unități școlare bucureștene și singura din sectorul 5 care deține STEAGUL VERDE.)

- **Este un program de acțiune orientat spre învățarea globală în Anul European pentru Dezvoltare (2015) şi mai departe.**
- Este un proiect de responsabilitate socială, prin care participanții vor înțelege de ce luarea oricărei decizii cu privire la hrana personală care poate avea urmări negative / ireversibile asupra unei importante părți a planetei noastre.
- **Scopul** derulării proiectului este conştientizarea copiilor şi a tinerilor cu privire la consumul responsabil de hrană.
- **Consumul responsabil de hrană** reprezintă o alegere conştientă de alimente, luând în considerare aspecte referitoare la deciziile noastre privind sănătatea, mediul, economia, cultura etc.
- **Grup țintă:** toți elevii instituției noastre de învățământ, profesori, părinți şi membrii comunității locale.
- **Participanți: 9 state europene - Bulgaria, Cehia, Croația, Letonia, Malta, Polonia, România, Slovacia şi Slovenia.**
- Participă, în urma selecției naționale şi internaționale, **doar 50 de şcoli din România**, printre care şi instituția noastră de învățământ.

DOMENII ABORDATE:

- **Sănătate şi stil de viață** (consumul, impactul alimentelor).
- **Alimente locale** (resturile alimentare, transportul) şi **impactul asupra resurselor** și **climei** (influența asupra naturii și a peisajului; influența asupra resurselor – sol, apă).
- **Risipa de alimente** (resturile alimentare, transportul).
- **Cultura alimentației şi deschiderea către diferite obiceiuri şi nevoi alimentare** (impactul asupra oamenilor de acasă și din străinătate).
- **Produsele alimentare locale şi de sezon**
- **Agrobiodiversitatea**
- **Deşeurile alimentare**
- **Alimentele procesate şi uleiul de palmier**
- **Consumul de carne**
- **Mijloacele de producție bio, comerțul echitabil.**

BENEFICIILE PARTICIPANȚILOR:

UN ALT MOD DE A PRIVI HRANA.
CONSUM DE HRANĂ SĂNĂTOASĂ, CARE NU PUNE ÎN PERICOL SUSTENABILITATEA MEDIULUI ÎNCONJURĂTOR.

1. Copii şi adulți mai responsabili în ceea ce privește:

- cumpărarea unor cantități mai mici de produse alimentare pentru a nu se mai arunca mancarea;
- consumarea unei cantități mai mari de hrană în stare proaspătă;
- descurajarea consumului de hrană înalt procesată;
- consumul de mâncare pregătită acasă, în locul celei semipreparate cumpărate din magazine sau din fast food-uri;
- reducerea resturilor / deşeurilor alimentare;
- valorificarea deşeurilor menajere (compost)

2. Înțelegerea importanței achiziționarii de alimente care provin de la distanțe cât mai mici:
- încurajarea producătorilor locali, prin achiziționarea produselor acestora;
- consumul de fructe și legume adecvate sezonului.

3. Înțelegerea consecințelor legate de standardizarea produselor

Dacă doriți să aflați mai multe informații despre multitudinea de activități derulate în acest proiect, verificați site-urile: www.bolintineanu.ro; www.eco-bolintinenii.simplesite.com; www.ecobolintinenii.simplesite.com

1. 10 întrebări din ORACOLUL meu, pentru 10 colegi de clasă

(rubrică realizată de elevii: Grasu Cristian – VA, Sava Laura Florentina – VIIB, Perijoc Florina – XF)

GRASU CRISTIAN (VA):

1. Ai o poreclă / un nume de alint? Dacă da, care?

Popa Ștefania: *Da, mi se spune "Ștef".*
Subțirică Luca Petru: *„Tata Pedro Mafiotul"*
Păcuraru Ioana Teodora: *Nu am.*
Oprea Andrei Tudor: *Nu știu.*
Colța Mihai Ștefan*: Porecla mea este „Gălușcă".*
Butnaru Lara: Gabriela: *Am două: „Girafă" și „Lala"*
Iancu Andrei: *„Andreiașu".*
Iuga Radu: *Nu am.*
Gheoghiceanu Gabriel: *Da, „Blondul".*
Babii CristianaTeodora: *Nu am o poreclă.*

2. În ce zodie te-ai născut?

Popa Ștefania: *În zodia Berbecului.*
Subțirică Luca Petru: *Eu sunt Leu, deci un bun lider.*
Păcuraru Ioana Teodora: *M-am născut în zodia Taur.*
Oprea Andrei Tudor: *Rac.*
Colța Mihai Ștefan: *Gemeni.*
Butnaru Lara – Gabriela: *Fecioară*
Iancu Andrei: *Leu*
Iuga Radu: *Taur*
Gheoghiceanu Gabriel*: Leu*
Babii CristianaTeodora: *Leu*

3. Îți place să citești?

Popa Ștefania: *Da, îmi place, dar numai unele cărți.*
Subțirică Luca Petru: *Daaa!*
Păcuraru Ioana Teodora: *Ador să citesc, pentru că îmi dezvoltă imaginația.*
Oprea Andrei Tudor: *Da.*
Colța Mihai Ștefan: *Da, îmi place.*
Butnaru Lara – Gabriela: *Da, îmi place mult.*
Iancu Andrei: *Îmi place foarte mult să citesc.*
Iuga Radu: *Da, dar nu prea mult.*
Gheoghiceanu Gabriel: *Nu (sincer).*
Babii CristianaTeodora: *Da, îmi place.*

4. Care e ultima carte citită? Ce citești acum?

Popa Ștefania: *Ultima carte ciită este "Numără stele". Acum citesc "Cosette și Gavroche", după un roman franțuzesc.*
Subțirică Luca Petru: Am citit "Cinci săptămâni în balon", iar acum – "Amintiri din copilărie"
Păcuraru Ioana Teodora: *Am terminat de curând "Domnișoara Poimâine" și „Joaca de-a timpul".*
Oprea Andrei Tudor: *„Aventurile lui Guliver".*
Colța Mihai Ștefan: *Ultima carte citită este "Fram, ursul polar". Citesc "Tom Sawyer"*
Butnaru Lara: Gabriela: *"Fabrica de ciocolată", „Domnul Fox", „Un vulpoi fantastic".*
Iancu Andrei: *„Agatha Christie și batista cu monogramă". Acum citesc "Recreația mare", de M. Sântimbreanu*
Iuga Radu: *Am terminat volumul 4 din "Agatha Mistery". Citesc volumul 5.*
Gheoghiceanu Gabriel: *"Cartea junglei".*
Babii CristianaTeodora: Ultima carte citită este "Numără stelele". Acum citesc "Cuore".

5. Ai un scriitor preferat? Dacă da, pe cine?

Popa Ștefania: *Da. I. L. Caragiale. Are simțul umorului.*
Subțirică Luca Petru*: I. L. Caragiale, pentru că e amuzant.*
Păcuraru Ioana Teodora: *Ion Creangă*
Oprea Andrei Tudor: *Nu.*
Colța Mihai Ștefan: *Ion Creangă.*
Butnaru Lara – Gabriela: *Ion Creangă.*
Iancu Andrei: *I. L. Caragiale*
Iuga Radu: *Ion Creangă.*
Gheoghiceanu Gabriel: *Mihai Eminescu.*
Babii CristianaTeodora: *Ion Creangă*

6. Ce muzică asculți?

Popa Ștefania: *Ascult POP și POPULARĂ.*
Subțirică Luca Petru: *Îmi place muzica rock. Mai ales Fist Dump.*
Păcuraru Ioana Teodora: *Ador muzica POP.*
Oprea Andrei Tudor: *Rap.*
Colța Mihai Ștefan: *Eu ascult muzică POP și muzică ușoară.*
Butnaru Lara-Gabriela*: Muzică contemporană.*
Iancu Andrei: *RAP.*
Iuga Radu: *Old school rap*.
Gheoghiceanu Gabriel*: Șatra benz.*
Babii CristianaTeodora: *Ascult des muzică POP.*

7. Ai un animal de companie? Dacă da, ce?

Popa Ștefania: *Nu am, pentru că stau la bloc și nu e tocmai potrivit...*
Subțirică Luca Petru: *Am un peștior auriu.*
Păcuraru Ioana Teodora: *Nu am.*
Oprea Andrei Tudor: *Da, o pisică.*
Colța Mihai Ștefan: *Nu, n-am niciun animal de companie*.
Butnaru Lara – Gabriela: *Da, un câine, îl cheamă Diamont*.
Iancu Andrei: *Nu am.*
Iuga Radu: *Am doi căței.*
Gheoghiceanu Gabriel: *Nu, am avut.*
Babii CristianaTeodora: *Nu am, stau la bloc.*

8. Ce îți place mai mult: să oferi sau să primești?

Popa Ștefania: *Îmi place reacția unui copil sărac, care primește un dar. E frumos să primești.*
Subțirică Luca Petru: *Îmi place mai mult să primesc.*
Păcuraru Ioana Teodora: *Îmi place să ofer, pentru marea bucurie interioară...*
Oprea Andrei Tudor: Să primesc.
Colța Mihai Ștefan*: Îmi place mai mult să primesc*.
Butnaru Lara – Gabriela: *Să ofer.*
Iancu Andrei: *Să primesc.*
Iuga Radu: *Să ofer.*
Gheoghiceanu Gabriel: *Îmi place să primesc.*
Babii CristianaTeodora: *Eu prefer să ofer.*

9. Care este jucăria ta preferată?

Popa Ștefania: *Kendama.*
Subțirică Luca Petru: *Fidget Spinner.*
Păcuraru Ioana Teodora: *Clara, o jucărie de pluș*
Oprea Andrei Tudor*: Kendama.*
Colța Mihai Ștefan: *Jucăria mea preferată este Kendama.*
Butnaru Lara: Gabriela: *Girafa mea de pluș.*
Iancu Andrei: *Tableta și telefonul.*
Iuga Radu: *Kendama.*
Gheoghiceanu Gabriel: *Mingea de fotbal.*
Babii CristianaTeodora: *Paleta de tenis de masă.*

10. Ce disciplină pe care o studiezi la școală îți place mai mult / mai puțin?

Popa Ștefania: *Disciplina mea preferată e biologia. Nu prea îmi place matematica.*
Subțirică Luca Petru: *Îmi place mult franceza. Nu prea îmi place sportul*.
Păcuraru Ioana Teodora: *Îmi plac româna, muzica, desenul, engleza, franceza, istoria.*
Oprea Andrei Tudor: *Îmi place geografia. Nu și muzica.*
Colța Mihai Ștefan: *Cel mai mult îmi place româna.*
Butnaru Lara – Gabriela: *Biologia. Mai puțin, matematica.*
Iancu Andrei: *Cel mai mult, matematică. Cel mai puțin,educație tehnologică.*
Iuga Radu: *Cel mai mult – româna, cel mai puțin – matematica.*
Gheoghiceanu Gabriel: *Matematica – mult, engleza – puțin.*
Babii CristianaTeodora: *Cel mai mult, româna. Cel mai puțin, matematica*.

PERIJOC FLORINA (XF)

1. Care este profesorul tău preferat? De ce?

Glăvan Gabriel: *Doamna de desen pentru că ştie cum să interacţioneze cu elevii şi să dea o importanță mai amplă educației plastice, plus că e foarte, foarte, foarte frumoasă.*
Dorobanțu Maria: *Nu am un profesor preferat.*
Dumitru Mihaela: *Profesoara de română, o ador. Îmi place stilul de predare şi faptul că am ce învăța de la dânsa.*
Vasile Georgiana: *Profesorul meu preferat este doamna de română. Îmi place cum predă şi cum abordează subiectele.*
Pascu Andreea: *Domnul profesor de logică, deoarece orele dânsului au fost întotdeauna cele mai interesante și mai distractive.*
Pădureanu Bianca: *Doamna dirigintă, zis şi profesoara de sport, deoarece ne doreşte tot binele şi să ajungem cineva în viață.*
Caloian Alexandra: *Profesoara de desen, deoarece îmi place cum predă.*
Sava Ştefania: Domnul de religie, pentru că este mereu vesel şi ne spune şi învață lucruri adevărate.
Otulescu Maria: *Domnul de religie, deoarece este un profesor care ne înțelege, ne binedispune, ne ajută şi cu probleme şcolare şi personale. Un om de nota 20, după părerea mea.*
Enache Mihai: *Profesoara de istorie, deoarece ştie de glumă, nu este exigentă şi predă pe înțelesul meu*.

♡2♡ Te consideri o persoană generoasă / altruistă? Dacă da, de ce?

Glăvan Gabriel: *Mă consider o persoană nici altruistă şi nici generoasă.*
Dorobanțu Maria*: Da, mă consider o persoană generoasă şi altruistă, deoarce, când cineva îmi cere ajutorul nu ezit să îl ofer imediat. Îmi place să-mi ajut prietenii şi să împart totul cu ei.*
Dumitru Mihaela: *Da, îmi place să ajut oamenii. Dacă îi văd fericiți, mă simt împlinită.*
Vasile Georgiana: *Mă consider generoasă pentru că îmi place să fac asta, îmi place să surpind plăcut pe cineva cu un cadou.*
Pascu Andreea: *Oarecum, îmi place să ajut oamenii şi în general o fac atât cât îmi pot permite, elev fiind.*
Pădureanu Bianca: Mă consider o persoană generoasă, deoarece îmi face plăcere să-i ajut pe prietenii mei şi persoanele care au nevoie de ajutor.
Caloian Alexandra: *Consider că nu sunt nici generoasă şi nici altruistă.*
Sava Ştefania: *Cred că sunt destul de generoasă, plus că sunt veselă şi binevoitoare tot timpul.*
Otulescu Maria: *Da, pentru că aşa e firea mea*.
Enache Mihai: *Nu știu, nu cred*.

3. La ce facultate vrei să ajungi?

Glăvan Gabriel: *La Facultatea de Litere.*
Dorobanțu Maria: *Aş vrea să ajung la Facultatea de Psihologie sau la UNATC.*
Dumitru Mihaela: *Nu ştiu sigur, cred că la cea de psihologie.*
Vasile Georgiana: *Vreau să studiez psihologia.*
Pascu Andreea: *În momentul ăsta mă gândesc la Facultatea de Litere, însă nu sunt complet sigură.*
Pădureanu Bianca: *Academia Militară*
Caloian Alexandra: La Facultatea de Drept sau de Litere / Academia Mlitară, nu sunt decisă încă pe care să o aleg.
Sava Ştefania: La Facultatea de Învățământ Primar, pentru a deveni învățătoare.
Otulescu Maria: Pedagogie
Enache Mihai: Facultatea de Drept.

4. Care e ziua ta preferată din săptămână?

Glăvan Gabriel: *Sâmbăta, pentru că e prima zi de weekend.*
Dorobanțu Maria: *Sâmbătă e ziua mea preferată din săptămână, deoarece pot să dorm când vreau, am timp să ies şi nu mă stresez cu temele şi învățatul.*
Dumitru Mihaela: *Fiecare zi din săptămână e specială.*
Vasile Denisa: *Îmi place sâmbăta, e cea mai liniştitoare zi.*
Pascu Andreea: *Sâmbătă, deoarece este singura zi din săptămână când îmi permit să nu fac absolut nimic.*
Pădureanu Bianca: *Vineri, deoarece este ultima zi din săptămână şi urmează weekendul.*
Caloian Alexandra: *Ziua mea preferată din săptămână este luni deoarece pentru mine reprezintă un nou început.*
Sava Ştefania: *Sunt undeva între miercuri şi vineri, pentru că miercuri am cele mai ușoare ore, iar vineri e ultima zi de şcoală.*
Otulescu Maria: *Vineri, pentru că e ultima zi din săptămână.*
Enache Mihai: *Vineri deoarece urmează weekendul.*

5. Te-ai simțit vreodată nedreptățit de vreun profesor? Dacă da, cum ai reacționat?

Glăvan Gabriel: *Da, dar eram în clasa a V-a și m-am comportat destul de urât.*
Dorobanțu Maria: *Da am reacționat foarte urât şi m-am supărat.*
Dumitru Mihaela: *Da, de profesoara de franceză care, deşi am răspuns şi am scris corect, m-a notat slab, eu am întrebat-o de ce, dar m-a ignorat.*
Vasile Denisa: *M-am simțit nedreptățită de către profesoara de desen care a trântit nişte note urâte şi avea pretenții mari.*
Pascu Andreea: *Da, am fost nedreptățită de către un profesor de mai multe ori în şcoala generală. L-am anunțat pe domnul diriginte care, din păcate, nu m-a ajutat prea mult.*
Pădureanu Bianca: *Nu m-am simțit nedreptățită.*
Caloian Alexandra*: Nu.*
Sava Ştefania: *Din fericire, până acum nu m-am simțit nedreptățită de către niciun profesor.*
Otulescu Maria: *Da, din cauză că profesorul avea pretenții prea mari.*
Enache Mihai: *Da, şi i-am demonstrat că nu a procedat corect.*

6. Te-ai simțit vreodată favorizat de vreun profesor? Dacă da, cum ai reacționat?

Glăvan Gabriel: *Da, mi-a plăcut, eram în centrul atenției...*
Dorobanțu Maria: *Nu.*
Dumitru Mihaela: *Nu.*
Vasile Denisa: *Nu m-am simțit vreodată favorizat de vreun profesor.*
Pascu Andreea: *Da, m-am simțit favorizată de către un profesor de câteva ori. Nu am recațional în niciun fel, deoarce eram mulțumită cu această situație.*
Pădureanu Bianca*: Am fost favorizată de doamna directo*are în generală, deoarece am participat cu dânsa la un concurs, Crucea Roşie, şi m-am simțit specială.
Caloian Alexandra: *Nu.*
Sava Ştefania: *Nu m-am simțit favorizată de niciun profesor.*
Otulescu Maria: *Da, le-am mulțumit.*
Enache Mihai: *Nu cred.*

7. Cine este persoana în care crezi cel mai mult? Motivează-ți alegerea!

Glăvan Gabriel: *Nu mai cred în nicio persoană. Am avut o perioadă în care am crezut, dar m-am înşelat în privința persoanei respective.*
Dorobanțu Maria: *Nu am încredere în nimeni.*
Dumitru Mihaela: *Mama, pentru că pot să vorbesc cu ea despre orice şi ştiu că n-are cui să-i spună.*

Vasile Denisa: *Singura persoană în care cred sunt eu, nimeni nu mi-a demonstrat că pot avea încredere.*
Pascu Andreea: *Mama mea. Suntem foarte apropiate. Îi spun tot ce se întâmplă în viața mea, nu din obligație, ci din plăcere. De fiecare dată a făcut tot posibilul să mă ajute, ca orice mamă.*
Pădureanu Bianca: *Persoana în care cred cu adevărat sunt chiar eu, deoarece doar în mine cred cu adevărat.*
Caloian Alexandra: *Cea mai mare încredere o am în cea mai bună prietenă, deoarece consider că îmi este ca o soră.*
Sava Ştefania: *Persoana în care cred cel mai mult e mama.*
Otulescu Maria: *Cea mai bună prietenă e mama pentru că mă ascultă, mă sfătuieşte şi e mereu lângă mine.*
Enache Mihai: *Într-un prieten pe care îl cunosc de când eram mic, care a fost alături de mine şi la bine şi la rău.*

8. Ce profesii ți se par tentante?

Glăvan Gabriel: *Aş vrea să ajung profesor de limba română sa de educație fizică. Meseria de a apărea pe micul ecran pare tentantă, dar grea. Şi justiția mă pasionează.*
Dorobanțu Maria: *Aş vrea să devin doctor psihiatru, să lucrez cu oamenii schizofrenici.*
Dumitru Mihaela: *Consilier psihologic într-o şcoală sau pictor.*
Vasile Georgiana: *Psiholog, psihiatru sau scriitor.*
Pascu Anreea: *Însoțitorii de zbor au un job ideal, după părerea mea.*
Pădureanu Bianca: *Profesia de polițit sau de militar.*
Caloian Alexandra: *Nu sunt decisă, însă mi se par tentante meseriile: avocat, polițist, traducător, polițist, scriitor, compozitor sau actor.*
Sava Ştefania: *Profesiile tentante, după părerea mea, sunt din management, învățământ, politică sau muzică.*
Otulescu Maria: *Educator, stewardesă, coregraf.*
Enache Mihai: *Avocat, dar visul meu este să deschid un restaurant, fiindcă îmi place enorm să gătesc.*

9. Ai fobii? Dacă da, fii sincer(ă) și curajos (curajoasă) şi mărturiseşte(-mi)-le!

Glăvan Gabriel: *Da, am, de şoareci şi de şobolani.*

Dorobanțu Maria: *Da, îmi este frică de locurile pustii şi întunecate.*
Dumitru Mihaela: *Sincer, îmi este frică de câini, pentru că am fost muşcată.*
Vasile Denisa: *Fobii nu am, dar urăsc sunetul clopotului şi al clopoțelului, nu mi-e frică, dar urăsc sunetul acesta.*
Pascu Andreea: *Îmi este teamă de ace încă de când eram mică.*
Pădureanu Bianca*: Singura mea fobie e de şerpi şi de cimitire, noaptea.*
Caloian Alexandra: *Am fobie de insecte.*
Sava Ştefania: *Nu am fobie de nimic, mulțumită lui Dumnezeu.*
Otulescu Maria: *Da, de şerpi.*
Enache Mihai: *Cred ca am fobie de numărul 13, dar nu cred că există genul acesta de fobie.*

10. Când ai fost ultima dată la un spectacol de teatru / de opera sau la un concert?

Glăvan Gabriel: *Nu am fost la opera, însă mi-ar plăcea.*
Dorobanțu Maria: *Vara asta am fost ultima data la un spectacol de teatru.*
Dumitru Mihaela: *În vară, la un concert.*
Vasile Georgiana*: Am fost chiar aseară, adică în data de 06.10.2017.*
Pascu Andreea*: În urmă cu aproximativ o lună am fost cu o prietenă la un concert în aer liber.*
Pădureanu Bianca: *Ultima dată am fost la Teatrul "Elisabeta", cu doamna dirigintă şi cu colegii.*
Caloian Alexandra*: În vara aceasta.*
Sava Ştefania*: Acum* câteva luni.
Otulescu Maria: *Acum 2 an*i.
Enache Mihai: *La un concert, în iulie, anul ăsta.*

SAVA LAURA FLORENTINA (VIIB)

1. Îți ajuți părinții la treburile casnice ? Cât și cum?

Coman Raisa: *Câteodată o mai ajut pe bunica.*
Neagu Maria: *Da, atunci când îmi cer ajutorul.*
Tănase Anca Daniela: *Da. În general, la curățenie.*
Iancu Florian Emil: *Nu.*
Deftu Cristian: *Eu îmi ajut mama și bunica la treburile casnice mai rar, pentru că nu sunt priceput la treburile astea.*
Iordăchescu Miruna: *Doar la spălarea vaselor și a hainelor.*
Vochin Cristina: *Da, îmi ajut părinții la curățenie, spălat vase etc.*
Bălțoi Cristina Daniela: *Îmi ajut mama foarte mult la treburile gospodărești, mai ales în weekenduri și în vacanțe.*
Dobre Eliza: *Da, destul de mult.*
Vîrtej Mihai Alexandru: *Îi ajut la ce și cu ce au nevoie.*

2. Care a fost cea mai fericită / una dintre cele mai fericite zile din viața ta?

Coman Raisa: *Când am primit un cățeluș de Crăciun.*
Neagu Maria: *Când s-a născut fratele meu mai mic.*
Tănase Anca Daniela: *Când s-a născut fratele meu.*
Iancu Florian Emil: *Cea în care am primit cadoul mult dorit de la Moș Crăciun.*
Deftu Cristian: *Când am împlit 13 ani, iar părinții mi-au luat un telefon.*
Iordăchescu Miruna: *A fost ziua în care am împlinit 9 ani.*
Vochin Cristina: *Când am mers prima oară la mare.*
Bălțoi Cristina Daniela: *A fost ziua în care am mers cu părinții și cu nașii în Delta Dunării.*
Dobre Eliza: *Când am jucat fotbal cu niște băieți, în mijlocul câmpului.*
Vîrtej Mihai Alexandru: *Una dintre cele mai fericite zile a fost când am plecat în vacanță.*

3. Ți s-a întâmplat să judeci pe cineva greșit și apoi să regreți?

Coman Raisa: *Da, de mai multe ori.*
Neagu Maria: *Da.*
Tănase Anca Daniela: *Nu.*
Iancu Florian Emil: *Da...*
Deftu Cristian: *Nu, pentru că eu nu cred că am jignit pe cineva fără motiv.*
Iordăchescu Miruna: *Da, pe noua profesoară de muzică.*
Vochin Cristina: *Da, dar după aceea, am realizat că e persoană foarte amuzantă.*
Bălțoi Cristina Daniela: *Nu mi s-a întâmplat.*
Dobre Eliza: *Nu, și sper să nu mi se întâmple.*
Vîrtej Mihai Alexandru: *Mie nu mi s-a întâmplat.*

4. Evocă o amintire veselă

Coman Raisa: *Am fost la mare cu verișoara, cu mătușa și cu unchiul. M-am simțit grozav.*
Neagu Maria: *M-am distrat foarte mult când fratele meu a făcut un an.*
Tănase Anca Daniela: *Într-o zi am luat 10 la matematică...*
Iancu Florian Emil: *Odată, am dat test la bio. Am crezut că iau notă mică, dar am luat 10.*
Deftu Cristian: *O amintire recentă e din vara asta, din tabără, când jucam fotbal.*
Iordăchescu Miruna: *Într-o zi, în parc, m-am lovit de un stâlp, chiar dacă îl văzusem. Am râs mult.*
Vochin Cristina: *Mai știți când ne-am udat afară?*
Bălțoi Cristina Daniela: *Într-o zi, am căzut într-o băltoacă și ploua...*
Dobre Eliza: *Când stăteam pe plajă, în Grecia.*
Vîrtej Mihai Alexandru: *Una dintre cele mai vesele amintiri datează de când am ieșit în oraș cu prietenii...*

5. Evocă o amintire tristă!

Coman Raisa: *Cea mai tristă amintire este ziua în care am pierdut o persoană foartă importantă și foarte dragă.*
Neagu Maria: *Când mi-a murit primul câine.*
Tănase Anca Daniela: *Într-o zi, m-am tăiat rău la un deget.*
Iancu Florian Emil*: Odată, mă plimbam cu rolele. Un prieten m-a împins și am căzut.*
Deftu Cristian: *Când am aflat că mi-a murit cățelul.*
Iordăchescu Miruna: *Când am pierdut cea mai frumoasă jucărie.*
Vochin Cristina: *Când am luat o notă mica.*
Bălțoi Cristina Daniela: *Când am primit cea mai mică notă din viața mea.*
Dobre Eliza: *Am fost foarte tristă când mi-a murit bunica.*
Vîrtej Mihai Alexandru: *Când mi-am pierdut bunicul.*

6. Îți plac sărbătorile de iarnă? Indiferent de răspuns, motivează-l!

Coman Raisa: *Sunt sărbătorile mele preferate, mai ales Crăciunul.*
Neagu Maria: *Da, pentru că primesc multe cadouri.*
Tănase Anca Daniela: *Da, deoarece sunt cu toată familia.*
Iancu Florian Emil*: Foarte mult, pentru că atunci oferim și primim daruri.*
Deftu Cristian: *Da. Atunci petrec cel mai mult cu familia.*
Iordăchescu Miruna: *Da. Atunci ne adunăm toți și sărbătorim.*
Vochin Cristina: *Da, foarte mult.*
Bălțoi Cristina Daniela: *Da, pentru că îmi văd toate rudele.*
Dobre Eliza: *Da, pentru că primesc multe cadouri.*
Vîrtej Mihai Alexandru: *Foarte mult pentru că stau mult timp lângă cei dragi.*

7. Când te simți mai bine? În timpul școlii sau în vacanță?

Coman Raisa: *În vacanță, pentru că am mai mult timp să merg la bunica, să ies cu prietnii, să dorm...*
Neagu Maria: *În vacanță, pentru că stau mai mult timp afară.*
Tănase Anca Daniela: *În vacanță. Am mai mult timp liber.*
Iancu Florian Emil*: Mă simt mai bine în vacanță, deoarece am timp liber mai mult.*
Deftu Cristian: *În timpul școlii, pentru că petrec mai mult timp cu colegii și cu prietenii din alte clase.*
Iordăchescu Miruna: *În timpul vacanței, pentru că am mai mult timp pentru mine.*
Vochin Cristina: *În vacanță, pentru că mă odihnesc mai mult.*
Bălțoi Cristina Daniela: *Mă simt cel mai bine în vacanță, pentru că pot face mai multe activități.*
Dobre Eliza: *În vacanță.*
Vîrtej Mihai Alexandru: *În vacanță, pentru că stau mai mult cu prietenii.*

8. Crezi că ești o persoană plăcută de cei din jur?

Coman Raisa: *Cred că da.*
Neagu Maria: *Da.*
Tănase Anca Daniela: *Da.*
Iancu Florian Emil*: Da.*
Deftu Cristian: *Pobabil că da, nu mi-am pus niciodată întrebarea asta.*
Iordăchescu Miruna: *Nu chiar de toată lumea...*
Vochin Cristina: *Eu cred că da.*
Bălțoi Cristina Daniela: *Chiar nu știu. Rudele îmi spun că sunt o persoană plăcută.*
Dobre Eliza: *Da.*
Vîrtej Mihai Alexandru: *Da.*

9. În ce țară ai vrea să trăiești?

Coman Raisa: *Tot în România.*
Neagu Maria: *În America.*
Tănase Anca Daniela: *Aș vrea să trăiesc în Anglia.*
Iancu Florian Emil*: România e țara în care m-am născut și în care aș vrea să trăiesc.*
Deftu Cristian: *În America.*
Iordăchescu Miruna: *Japonia.*
Vochin Cristina: *În Bora - Bora.*
Bălțoi Cristina Daniela: *Nu sunt decisă. O să aleg la momentul potrivit.*
Dobre Eliza: *În China.*
Vîrtej Mihai Alexandru: *În Franța.*

7. Ce te face fericit în fiecare zi?

Coman Raisa: *Știu că familia mea e lângă mine și am prieteni minunați.*
Neagu Maria: *Că frățiorul meu e sănătos.*
Tănase Anca Daniela: *Că familia mea e sănătoasă.*
Iancu Florian Emil*: Că persoanele dragi mie sunt sănătoase și mă iubesc.*
Deftu Cristian: *Că pot sta zilnic lângă prietenii mei.*
Iordăchescu Miruna: *Mă simt bine când desenez.*
Vochin Cristina: *Faptul că am colegi minunați.*
Bălțoi Cristina Daniela: *Mama mă face fericită, pentru că o iubesc.*
Dobre Eliza: *Că familia și prietenii îmi sunt sănătoși.*
Vîrtej Mihai Alexandru: *Că am mulți prieteni buni.*

Propuneri / sugestii pentru următoarea PAGINĂ DE 10

1. *Cele mai bune 10 texte fantastice / SF, create după rigorile povestirii în ramă;*
2. *Interviu cu tata lu' / bunicu' lu' / bunica lu'... - 10 evocări ale altor copilării / ani de școală semnate de 10 mame / tați / bunici* (se păstrează rubrica);
3. *10 gânduri de viitor licean* - clasele a VIII-a;
4. *Amintiri din adolescența mea bolintineană* - clasele a XII-a (se păstrează rubrica);
5. *Eu, acum 10 ani* (pentru clasele de liceu);
6. *Elevii de nota 10 în semestrul I (2017-2018);*
7. *10 întrebări din ORACOLUL meu / 10 răspunsuri* (se păstrează rubrica);
8. *Proiecte de nota 10;*
9. *Un "Știați că..." bolintinean* (10 aspecte care personalizează școala mea)
10. *LBD-ul în imagini* (cele mai reușite / mai sugestive 10 fotografii care atestă implicarea elevilor în 10 dintre activitățile școlare / extrașcolare)

REVISTA
LICEULUI TEORETIC "DIMITRIE BOLINTINEANU"

București